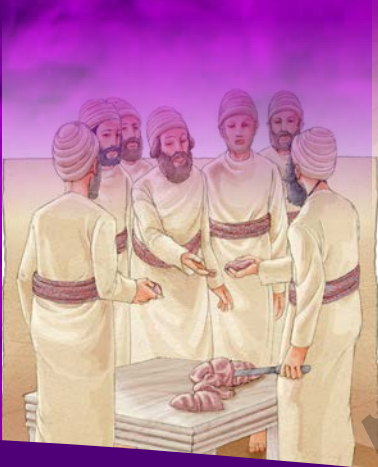

פסוק לַפְּסוּק עבודת הקרבנות

אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּן לַה'
(ויקרא א, ב')

שם: _____
כיתה: _____
בית ספר: _____

מִזְבֵּחַ הַמִּזְבֵּחַ

הַמִּזְבֵּחַ הָיָה בְּנוי מִשְׁלוֹשָׁה חֲלָקִים
הַמוֹנָחִים זֶה עַל גְּבִי זֶה בְּאוֹפֶן
מְדוּרָג:

1. רִיבּוּעַ תַּחְתּוֹן - הִיסוֹד:

מִדְרָגָה בְּגוֹבָה אֲמָה* הַבּוֹלֶטֶת לְכָל
אוֹרֵךְ צִדּוֹ הַמַּעֲרָבִי שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ.
וּבּוֹלֶטֶת רַק לְאוֹרֵךְ אֲמָה אַחַת
בְּצִדּוֹ הַמְּזָרָחִי וְהַדְּרוּמִי שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ.

2. רִיבּוּעַ אֲמָצְעִי - הַסּוֹבֵב:

מִדְרָגָה בְּגוֹבָה חֲמֵשׁ אַמּוֹת עָלֶיהָ
הִלְכוּ הַכֹּהֲנִים סָבִיב הַמִּזְבֵּחַ.

3. רִיבּוּעַ עֲלִיוֹן - מְקוֹם הַמַּעֲרָכָה:

מִדְרָגָה בְּגוֹבָה שְׁלוֹשׁ אַמּוֹת עָלֶיהָ
סִידְרוּ שְׁלֹשׁ מַעֲרָכוֹת שֶׁל עֲצִים
בְּהֵן בַּעֲרָה הָאֵשׁ.

• קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ - אַרְבַּע קוֹבֵיּוֹת
בְּאַרְבַּע פִּינּוֹת הַמִּזְבֵּחַ. גּוֹבָה כָּל
קוֹבִיָּה אֲמָה.

• חוּט הַסִּיקָרָא (צֶבַע אָדָם) -

בְּאַמְצַע הַמִּזְבֵּחַ (בְּגוֹבָה חֲמֵשׁ
אַמּוֹת מִהֶרְצָפָה) הָיָה קוֹ אָדוֹם,
שֶׁהָיָה בְּכָל אַרְבַּעַת צִדָּדָיו שֶׁל
הַמִּזְבֵּחַ שֶׁמִּטְרָתוֹ לְהַבְדִּיל בֵּין
הַחֶלֶק הָעֲלִיוֹן שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ לְבֵין
הַחֶלֶק הַתַּחְתּוֹן.

• כֶּבֶשׂ - הַשִּׁפּוּעַ עָלָיו עָלוּ הַכֹּהֲנִים
אֶל הַמִּזְבֵּחַ.

*אֲמָה, הִיא יְחִידַת מִדָּה לְאֹרֶךְ. הִיא שְׂאוּלָה
מֵאַרְכָּה שֶׁל הַיָּד, מִהַמְרָפֶּק וְעַד קֶצֶה הָאֶצְבָּע
הָאַרְכָּה (הָאֲמָה). שְׁעוֹר אֲמָה הוּא 48
סְנְטִימֶטֶר וְיֵשׁ אוֹמְרִים 58 ס"מ

מַעֲרָב

צִפּוֹן

מְקוֹם הַמַּעֲרָכָה

קֶרֶן הַמִּזְבֵּחַ

הַסּוֹבֵב

הִיסוֹד

חוּט הַסִּיקָרָא

מְזָרָח

הַכֶּבֶשׂ

דְּרוֹם

קָרְבַּן עֹלֹת בֶּקָר

קָרְבֵּן עוֹלֹת בָּקָר, עוֹלֹת צֹאן

הַקִּדְמָה לְקָרְבֵּן עוֹלָה

שֵׁם הַקָּרְבֵּן: קָרְבֵּן עוֹלָה.

הַסֵּכָה לְשִׁמּוֹ: קָרְבֵּן עוֹלָה נִקְרָא כֹּךְ מִשּׁוּם שֶׁמִּקְרִיבִים וּמַעֲלִים אֶת כָּלָּו עַל הַמִּזְבֵּחַ. רִשׁ"י שְׁמוֹת י"ח, י"ב.

מִי מֵבִיא קָרְבֵּן עוֹלָה? אָדָם יָחִיד וְצִיּוֹר.

הַסֵּכָה לְהַקְרִיב קָרְבֵּן עוֹלָה:

עוֹלַת יָחִיד - מִקְרִיבִים בְּעֶבֶר:

נִדְבָה - בְּמִקְרָה שֶׁאָדָם רוֹצֶה לְהַתְנַדֵּב וּלְהֵבִיא קָרְבֵּן לַה'.

כַּפָּרָה - 1. עַל בְּטוּל מִצְוֹת עֲשֵׂה, כְּגוֹן שֶׁאֵכָל לֶחֶם וְלֹא בָרַךְ בְּרִכַּת הַמָּזוֹן. אוֹ לֹא הִנְתֵּק לַעֲשֹׂה. כְּגוֹן לֹא שֶׁל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁבִתוֹרָה, וְאָדָם עֲשֵׂה אוֹתוֹ, אֶךְ בְּשׁוֹנָה מִלֹּא רְגִיל, לֹא זֶה נִתֵּן לְתַקּוֹן עַל יְדֵי קִיּוֹם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁמִּתְקַנֶּת אֶת הָעֲבֵרָה, אֲמִנָּה מַעֲשֵׂה הָעֲבֵרָה זָקוּק עֵדִין לְכַפָּרָה, וְעַל זֶה מֵבִיא קָרְבֵּן עוֹלָה. דִּגְמָא לִלְאוּ -, אָדָם הַגּוֹזֵל מִחֵבְרוֹ עוֹבֵר עַל לֹא שֶׁל לֹא תִגְזֹל - "לֹא תַעֲשֹׂק אֶת רֵעֶךָ" הַתּוֹרָה מִצְוָה אוֹתוֹ בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה לְהַשִּׁיב אֶת הַגּוֹזֵל שֶׁגָּזַל: "וְהַשִּׁיב אֶת הַגּוֹזֵל אֲשֶׁר גָּזַל" רִשׁ"י פָּרָק א', פְּסוּק ד'.

2. עַל הִרְהוּרֵי עֲבֵרָה. כְּגוֹן, מַחְשָׁבוֹת לַעֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה שֵׁם רַמְבַּ"ן.

עוֹלַת צִיּוֹר - מֵבִיאִים בְּזִמְנֵים קְבוּעִים, וְהֵם קָרְבָּנוֹת חוֹבָה, כְּגוֹן קָרְבֵּן תַּמִּיד הַמּוּבָא בְּכָל יוֹם - אֶחָד בַּבֶּקֶר וְאֶחָד בֵּין הָעֶרְבִים, [בֵּין הָעֶרְבִים זִמְנוֹ הוּא בֵּין תַּחֲלַת הָעֶרֶב וְסוֹף הָעֶרֶב (זִמְנוֹ שֶׁל תַּחֲלַת הָעֶרֶב, הוּא לְאַחַר חֲצוֹת הַיּוֹם שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מִתְחִילָה לְהַעֲרִיב, וְזִמְנוֹ שֶׁל סוֹף הָעֶרֶב הוּא בְּתַחֲלַת הַלַּיְלָה כֹּאֲשֶׁר הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁקָּעַתָּ בְּצֵד מִעֶרֶב) (רִשׁ"י שְׁמוֹת יב. ו.)] קָרְבָּנוֹת מוֹסֵף וּפְרִי עֲבוּדָה זָרָה, כֶּכֶּשׁ הֵבִיא עִם קָרְבֵּן הָעֹמֶר, קָרְבָּנוֹת חַג הַשְּׁבוּעוֹת, עוֹלַת קִיץ הַמִּזְבֵּחַ.

מֵאִיזָה מִן מֵבִיאִים? בָּקָר וְצֹאן זָכָרִים. וַיִּקְרָא פָּרָק א', פְּסוּקִים ב', ג', וְרִשׁ"י ד"ה זָכָר.

לְמִי נֶאֱכָל? עוֹלָה כָּלִיל לַה'.

מָקוֹם הַשְּׁחִיטָה: בְּצִפּוֹן הָעֶזְרָה. פָּרָק א', פְּסוּק י"א.

עֲבוּדַת הַדָּם: זְרִיקַת הַדָּם - שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אֲרֻבַּע - תַּחַת חוּט הַסִּקְרָא. פָּרָק א', פְּסוּק ה' וּבְרִשׁ"י בְּד"ה וְזָרְקוּ.

סדר הקרבת קרבן עולה - בקר

(ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם:

צטטו מהפסוק, איזה סוגי חיים יכול להביא אדם הרוצה להקריב קרבן, והדביקו את המדבקה המתאימה (מעמוד 8 בחוברת המדבקות).

(ג) אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני ה':

צטטו מהפסוק, את סוג בעל החיים שממנו מביא בעל הקרבן את קרבנו, והדביקו את המדבקה המתאימה.

לפניכם סדר עבודת קרבן עולת בקר. צטטו מהפסוקים שלפניכם, את הדין שהתורה מצוה לעשות בכל שלב בעבודת הקרבן, והדביקו את המדבקה.

המדבקות מופיעות, בחוברת המדבקות, בעמוד 1 ובעמוד 2

עבודת הכשרת הקרבן

א. בקור מחום

בעל הקרבן מביא את הבמה ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.

(ג) אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני ה':

ב. הקדשה

בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה ומקדשו, ואומר: "הרי זו עולה לה'".

עבודת הדם

ה. מקום השחיטה

ממקמים את הקרבן לשחיטה, בעזרה, בצד צפון של מזבח העולה. כשפניו וראש הבהמה מפנים לעבר ההיכל.

(ה) ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הפהגים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:

ו. שחיטה

הכהן או בעל הקרבן שוחט שני סימנים בצואר הבהמה - הקנה והנשט. נשט = הוא צנור שתחלתו בגרון הבהמה, עובר לארך הצואר, אל אברי האכול, דרכו עובר המזון אל בטן הבהמה. קנה = הוא צנור אשר תחלתו בגרון הבהמה, עובר לארך הצואר אל בית החזה, דרכו עובר האויר אל ראות הבהמה.

(ה) ושחט את בן הבקר לפני ה'...

ג. הבאה

בעל הקרבן מכניס את הקרבן אל העזרה.

(ג) אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני ה':

ד. סמיכה וידוי

בעל הקרבן סומך את ידיו בכל כחו בין קרני הקרבן ומתודה.

(ה) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו:

ז. קבלת הדם

הכהן מקבל את הדם במזרק
באזור השחיטה.

(ה) וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי
ה' וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים
אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד:

ח. הולכת הדם

הכהן מוליך את דם הקרבן אל
המזבח, כדי לזרוק את הדם על
המזבח.

(ה) וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי
ה' וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים
אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד:

ט. זריקת הדם

הכהן זורק מרחוק את דם הקרבן
על המזבח למטה מחוט הסקרא,
וכך הוא עושה: זורק את הדם
- "שתי מתנות שהן ארבע":
זריקה אחת - בצד צפון-מזרח
של המזבח, וזריקה שנייה - בצד
דרום-מערב של המזבח.

מתנה שנייה

(ה) וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי
ה' וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים
אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד:

י. נְשִׁיכַת שִׁירֵי הַדָּם

הִכְהֵן שׁוֹפֵךְ אֶת הַדָּם הַנִּשְׁפָּךְ
בַּמִּזְבֵּחַ אֶל הַיִּסּוֹד הַדְּרוֹמִי שֶׁל
הַמִּזְבֵּחַ.

פֶּרֶק ד

(י) ... וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ
אֶל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר
פָּתַח אֱהֹל מוֹעֵד:

עֲבוֹדַת הַבָּשָׂר

יא. הַפָּשִׁט

הִכְהֵן מְסִיר אֶת כָּל עוֹר הַקָּרְבָּן.
כָּל אָדָם אֶפְלוּ שְׂאִינוֹ כֹּהֵן יָכוֹל
לִבְצֹעַ אֶת הַהִפָּשֵׁט.

(י) וְהַפָּשִׁט אֶת הָעֹלָה וְנִתַּח
אֹתָהּ לְנִתְחֶיהָ:

יב. נִתּוּחַ

הִכְהֵן חוֹתֵךְ אֶת גּוֹף הַקָּרְבָּן
לְאִיבָרִים. כָּל אָדָם אֶפְלוּ שְׂאִינוֹ
כֹּהֵן יָכוֹל לִבְצֹעַ אֶת הַנִּתּוּחַ.

(י) וְהַפָּשִׁט אֶת הָעֹלָה וְנִתַּח
אֹתָהּ לְנִתְחֶיהָ:

(י) וְנִתְּנוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל
הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ יַעֲצִים עַל הָאֵשׁ:
(ה) וְעָרְכוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת
הַנִּתְחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפָּדֶר
עַל הַיַּעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל הַמִּזְבֵּחַ:

עבודת ההקטרה

טו. הולכת האיברים

הכהנים מוליכים את האיברים
לכבש המזבח ומניחים אותם
שם.

א' י"ג והקרב והפרעים ירחץ
במים והקריב הפהן את הכל
והקטיר המזבחה עלה הוא
אשה ריח ניחח לה:

יג. הדחת קרב (איברי העכול)

בעל הקרבן או מיחסים מישראל
המתחתנים עם הכהנים רוחצים
במים את הקרב.

(יג) והקרב והפרעים ירחץ
במים והקריב הפהן את הכל
והקטיר המזבחה עלה הוא
אשה ריח ניחח לה:

יד. הדחת כרעיו (הרגלים של הקרבן)

בעל הקרבן או מיחסים מישראל
המתחתנים עם הכהנים רוחצים
במים את הכרעים במים.

(יד) והקרב והפרעים ירחץ במים
והקריב הפהן את הכל והקטיר
המזבחה עלה הוא אשה ריח
ניחח לה:

טז. מליחת האיברים

הכהן מפיזר מלח על כל איבר ואיבר בטרום יקטר באש.

פרק ב

(יג) וְכָל קֶרְבֶּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תְּמַלֵּחַ וְלֹא תִשְׁבֵּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קֶרְבֶּנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח:

יז. הקטרה

הכהן מעלה את האיברים לראש המזבח וזורק אותם לאש המערכה.

(ט) וְקֶרְבּוֹ וּכְרָעָיו יִרְחֹץ בַּמַּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַפֶּלַח הַמִּזְבֵּחַ עָלֶיהָ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחּוֹחַ לַיהוָה:

יח. עריכה

לאחר זריקת כל האיברים למערכה, הכהן מסדר אותם, וכל הבשר נשרף על המזבח.

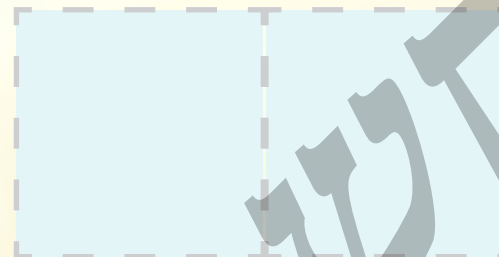
(ח) וְעִרְכוּ בְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד אֶת הַנֶּתְחִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַפֶּדֶר עַל הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:

קָרְבַּן עֹלֹת צֵאן

סדר הקרבת קרבן עולה - צאן

(י) ואם מן הצאן קרבנו מן הפשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו:

צטטו מהפסוק, איזה בעל חיים יכול בעל הקרבן

להביא את קרבנו, והדביקו את המדבקה המתאימה. (מעמוד 8 בחוברת המדבקות)

לפניכם סדר עבודת קרבן עולת צאן. צטטו מהפסוקים שלפניכם, את הדין שהתורה מצוה לעשות בכל שלב ושלב בעבודת הקרבן, והדביקו את המדבקה.

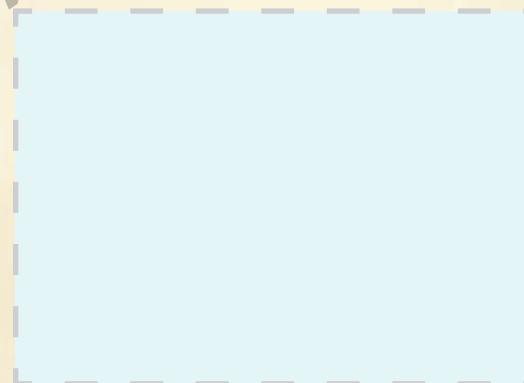
המדבקות מופיעות, בחוברת המדבקות, בעמוד 3 ובעמוד 2

עבודת הכשרת הקרבן

א. בקור קמח

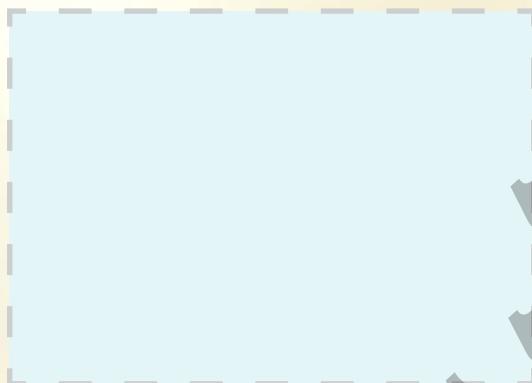
בעל הקרבן מביא את הבהמה ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.

(י) ואם מן הצאן קרבנו מן הפשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו:

ב. הקדשה

בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה ומקדשו, ואומר: "הרי זו עולה לה".

עבודת הדם

ה. מקום השחיטה

ממקמים את הקרבן לשחיטה, בעזרה, בצד צפון של מזבח העולה. כשפניו וראש הבהמה מפנים לעבר ההיכל.

(א) ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה' וזרקו בגי אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

ו. שחיטה

הכהן או בעל הקרבן שוחט שני סימנים בצואר הבהמה - הקנה והושט.

(א) ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה' וזרקו בגי אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

ג. הבאה

בעל הקרבן מכניס את הקרבן אל העזרה.

ד. סמיכה ודוי

בעל הקרבן סומך את ידיו בכל כחו בין קרני הקרבן ומתודה.

ז. קבלת הדם

הכהן מקבל את הדם במזרק
באזור השחיטה.

ח. הולכת הדם

הכהן מוליך את דם הקרבן אל
המזבח, כדי לזרוק את הדם על
המזבח.

ט. זריקת הדם

הכהן זורק מרחוק את דם הקרבן
על המזבח למטה מחוט הסקרא,
וכך הוא עושה: זורק את הדם
- "שתי מתנות שהן ארבע":
זריקה אחת - בצד צפון-מזרח
של המזבח, וזריקה שנייה - בצד
דרום-מערב של המזבח.

(יא) וַשָּׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ
צִפְנָה לְפָנָיו ה' וַיִּזְרְקוּ בְּגִי אֶהָרָן
הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב:

מתנה ראשונה

מתנה שנייה

י. נְשִׁיכַת שִׁירֵי הַדָּם

הכֹּהֵן שׁוֹפֵךְ אֶת שִׁירֵי הַדָּם עַל הַיִּסּוֹד הַדְּרוֹמִי שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ.

פרק ד

(י) ... וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יִסּוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

עֲבוֹדַת הַבָּשָׂר

יא. הַפָּנִשֵּׁט

הַכֹּהֵן מְסִיר אֶת כָּל עוֹר הַקֶּרֶבֶן. כָּל אָדָם אֲפֹלוּ שְׂאִינוּ כֹהֵן יָכוֹל לְבַצֵּעַ אֶת הַהִפָּשֵׁט.

יב. נְתוּחַ

הַכֹּהֵן חוֹתֵךְ אֶת גּוֹף הַקֶּרֶבֶן לְאִיבָרִים. כָּל אָדָם אֲפֹלוּ שְׂאִינוּ כֹהֵן יָכוֹל לְבַצֵּעַ אֶת הַנְּתוּחַ.

(יב) וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֵת רֹאשׁוֹ וְאֵת פְּדָרוֹ וְעֶרְךָ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ:

יג. הַדָּחַת קֶרֶבוֹ

בֶּעַל הַקֶּרֶבֶן אוֹ מִיחָסִים מִיִּשְׂרָאֵל רוֹחֲצִים בְּמַיִם אֶת הַקֶּרֶב (אִיבָרֵי הָעֶכּוֹל).

(יג) וְהַקֶּרֶב וְהַכֶּרְעִים יֵרַחֵץ בְּמַיִם וְהַקֶּרֶב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל וְהַקֶּטִּיר הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחַח לַה':

עבודת ההקטרה

טו. הולכת האיברים

הכהנים מוליכים את האיברים
לכבש המזבח ומניחים אותם
שם.

(יג) והקרב והקדשים ירחץ
במים והקריב הפהן את הכל
והקטיר המזבחה עלה הוא
אשה ריח ניחח לה:

טז. מליחת האיברים

הכהן מפזר מלח על כל איבר
ואיבר בטרם יקטר באש.

יד. הדחת כרעיו

בעל הקרבן או מִי־חֲסִים מִיִּשְׂרָאֵל
רוֹחֲצִים בָּמִים את הכרעים (הרגלים)
של הקרבן במים.

(יג) והקרב והקדשים ירחץ במים
והקריב הפהן את הכל והקטיר
המזבחה עלה הוא אשה ריח
ניחח לה:

יז. הקטרה

הכהן מעלה את האיברים לראש המזבח וזורק אותם לאש המערכה.

(ג) והקרב והפרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אישה ריח גיחח לה:

יח. עריכה

לאחר זריקת כל האיברים למערכה, הכהן מסדר אותם, וכל הבשר נשרף על המזבח.

קָרְבַּן נִסְכִּים

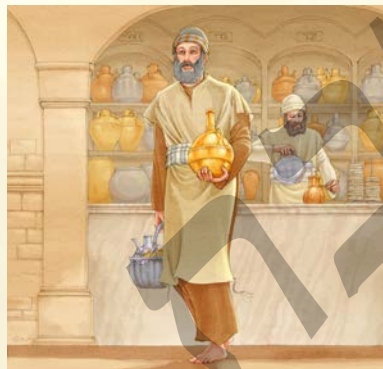
לְכָל קָרְבַּן עוֹלָה הָבֵא מִמִּין הַצֶּאֱן וְהַבֶּקָר, וְכֵן קָרְבַּן שְׁלָמִים הָבֵא מִמִּין הַבֶּקָר וְהַצֶּאֱן - בַּעַל הַקָּרְבַּן חֵיב בַּהֲבֵאת "קָרְבַּן נִסְכִּים", הַמֵּרָקֵב מִמִּנְחַת נִסְכִּים הַכּוֹלֶלֶת סֵלֶת מַחֲטִים, שֶׁמֶן זַיִת לְבִלְיָלָה וּלְהַקְטִירָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיֵּין לְנִסְךְ בַּסֶּפֶל שֶׁעַל הַמִּזְבֵּחַ. כַּמּוֹת הַסֵּלֶת וְהַשֶּׁמֶן וְהַיֵּין מִשְׁתַּנָּה לְפִי סוּג הַבְּהֵמָה.

1. אָדָם שֶׁהֵבִיא קָרְבַּן פֶּר אוֹ פָּרָה, עֵגֶל אוֹ עֵגְלָה - מֵבִיא שְׁלוֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים שֶׁל סֵלֶת, חֲצִי הֵין שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת (שְׁשֹׁה לֹוגִים) וְחֲצִי הֵין שֶׁל יֵין.
2. אָדָם שֶׁהֵבִיא קָרְבַּן כֶּבֶשׂ אוֹ כִּבְשָׂה מִתַּחַת לְגִיל שָׁנָה, גְּדִי אוֹ גְּדִיָּה, עֵז אוֹ תִישׁ - מֵבִיא עֶשְׂרוֹן סֵלֶת, רֶבַע הֵין שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת (שְׁלוֹשָׁה לֹוגִים) וְרֶבַע הֵין יֵין.
3. אָדָם שֶׁהֵבִיא קָרְבַּן שֶׁל כֶּבֶשׂ מֵעַל גִּיל שָׁנָה - מֵבִיא שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֵלֶת, שְׁלִישׁ הֵין שֶׁמֶן זַיִת (אַרְבָּעָה לֹוגִים) וּשְׁלִישׁ הֵין יֵין.
4. מִצְרַע שֶׁהִתְרַפָּא - מֵבִיא שְׁלוֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים סֵלֶת, עֶשְׂרֵה לֹוגִים שֶׁמֶן זַיִת - תְּשֻׁעָה בְּעִבּוֹר הַנִּסְכִּים וְאַחַד בְּעִבּוֹר הַתְּנוּפָה, וְתְשֻׁעָה לֹוגִים יֵין.

לְאַחַר קִבְּלַת הַנִּסְכִּים, בַּעַל הַקָּרְבַּן מְקַדֵּשׁ אֶת הַנִּסְכִּים, וְאוֹמֵר: הִרי אֵלוּ לְנִסְכִּים. וְכִשְׁנָכֵן אֵל הַעֲזָרָה, מְקַדֵּשׁ אֶת הַנִּסְכִּים עַל יְדֵי שְׂפִיכַת כָּל אֶחָד מֵהֶם לְכָלִי שֶׁרָת.

עִם הַחוֹתֻמֹּת הוֹלֵךְ בַּעַל הַקָּרְבַּן לְאַחֲרֶיהָ, הַמְּקַנָּה עַל לִשְׁכַּת הַנִּסְכִּים, וּמְקַבֵּל תְּמוּרָתָהּ סֵלֶת, שֶׁמֶן וַיֵּין.

אֶת הַסֵּלֶת, הַשֶּׁמֶן וְהַיֵּין קוֹנֶה בַּעַל הַקָּרְבַּן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ מִהַמְּמָנִים. רֹאשִׁית, נֶגֶשׁ בַּעַל הַקָּרְבַּן לְלִשְׁכַּתוֹ שֶׁל יוֹחָנָן בֶּן פִּינְחָס, הַמְּקַנָּה עַל הַחוֹתֻמוֹת. בְּלִשְׁכָּה זוֹ מְשַׁלֵּם עַל הַנִּסְכִּים וּמְקַבֵּל "אֲשׁוּר" הַקְּרוֹי חוֹתֻמָּה, שֶׁעָלָיו כְּתוּב סוּג הַבְּהֵמָה הַמְּקַרֶּבֶת לְקָרְבָן.

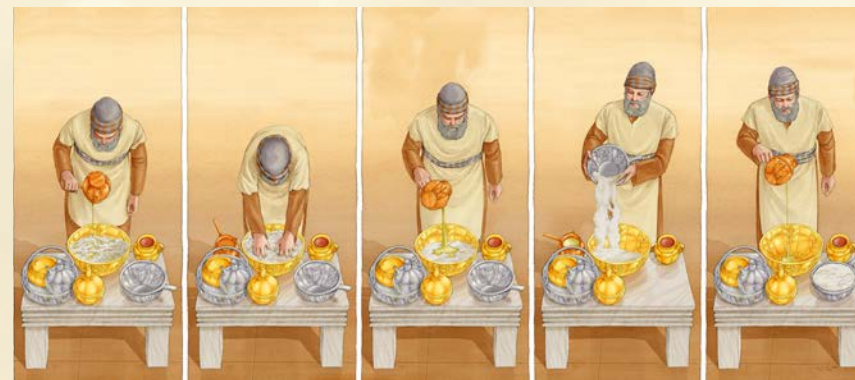
סֵדֶר הַהִכָּנָה עַל יְדֵי בַּעַל הַקָּרְבַּן

לְאַחַר הַקְּטִירַת הַמִּנְחָה, לוֹקַח הַכֹּהֵן אֶת הַיֵּין וְעוֹלָה אֶל הַמִּזְבֵּחַ, וּמִנְסֵךְ אֶת הַיֵּין אֶל הַסֶּפֶל הַמְּזָרָחִי.

בַּעַל הַקָּרְבַּן מוֹסִיר אֶת הַמִּנְחָה לְכֹהֵן הַמְּקַטֵּיר, שֶׁעוֹלָה לְמִזְבֵּחַ, וְנוֹתֵן עַל הַמִּנְחָה מֶלַח וּמְקַטֵּיר אוֹתָהּ עַל הַמַּעֲרָכָה.

נוֹתֵן מַעַט שֶׁמֶן כָּל הַסֵּלֶת שׁוֹפֵךְ אֶת הַשֶּׁמֶן עַל הַסֵּלֶת שׁוֹפֵךְ רֹב הַשֶּׁמֶן וְהַסֵּלֶת בּוֹלֵל אֶת הַשֶּׁמֶן הַנוֹתֵר. שׁוֹפֵךְ אֶת הַשֶּׁמֶן הַנוֹתֵר.

קָרְבַּן עֹלֹת הָעוֹף

קָרְבַּן עוֹלַת הָעוֹף

שם הקרבן: קרבן עולת העוף.

הסבה לשמו: קרבן עולה נקרא כך משום שמקריבים ומעלים את כלו על המזבח. רש"י שמות י"ח, י"ב.

מי מביא קרבן עולת העוף? בדרך כלל מביאים זאת העניים, משום שעולת העוף זולה מעולת הבקר והצאן, אך גם אדם עשיר יכול להביא עולת עוף.

הסבה להקרבת קרבן עולה:

נדבה או נדר - מתוך רצונו של בעל הקרבן להתקרב אל ה'.

כפרה - 1. על בטול מצות עשה במזיד, מצות תפלין וכדומה.

2. לאו הנתק לעשה.

3. הרהורי עברה.

מאיזה מין מביאים? תור או בן יונה. ויקרא פרק א', פסוקים ב', ג' ורש"י ד"ה זכר.

למי נאכל? עולה כליל לה'.

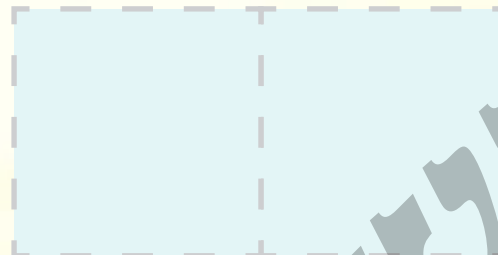
מקום השחיטה: על 'סוכב' המזבח.

עבודת הדם: מצוי הדם - סחיטת הדם על זוית קיר המזבח מעל חוט הסקרא.

סֵדֵר הַקֶּרֶבֶת קֶרְבֵּן עוֹלַת הָעוֹף

צִטָּטוּ מֵהַפָּסוּק, אִיזָה בַּעַל חַיִּים יָכוֹל בַּעַל הַקֶּרֶבֶן
לְהַבִּיאַ אֶת קֶרְבָּנוֹ, וְהַדְּבִיקוּ אֶת הַמַּדְבָּקָה הַמְתַּאֲמָה.
(מַעֲמוּד 8 בַּחוּבְרַת הַמַּדְבָּקוֹת)

(יֵד) וְאִם מִן הָעוֹף עֲלָה קֶרְבָּנוֹ לַה' וְהַקָּרִיב
מִן הַתָּרִים אוֹ מִן בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת קֶרְבָּנוֹ:

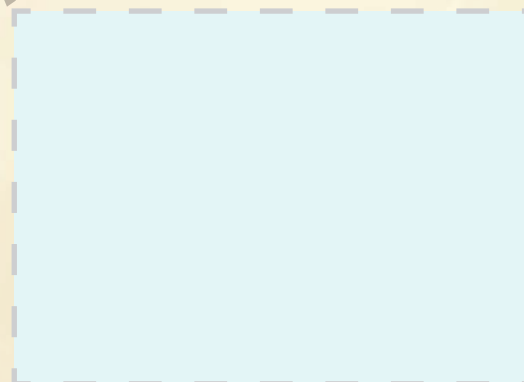
לַפְּנֵיכֶם סֵדֵר עֲבוֹדַת קֶרְבֵּן עוֹלַת הָעוֹף. צִטָּטוּ מֵהַפָּסוּקִים שֶׁלִּפְנֵיכֶם, אֶת הַדִּין שֶׁהַתּוֹרָה מְצִוָּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל שָׁלֵב בְּעֲבוֹדַת הַקֶּרֶבֶן, וְהַדְּבִיקוּ אֶת הַמַּדְבָּקָה.

הַמַּדְבָּקוֹת מוֹפִיעוֹת, בַּחוּבְרַת הַמַּדְבָּקוֹת, בְּעַמּוּד 4

עֲבוֹדַת הַכִּשְׁרַת הַקֶּרֶבֶן

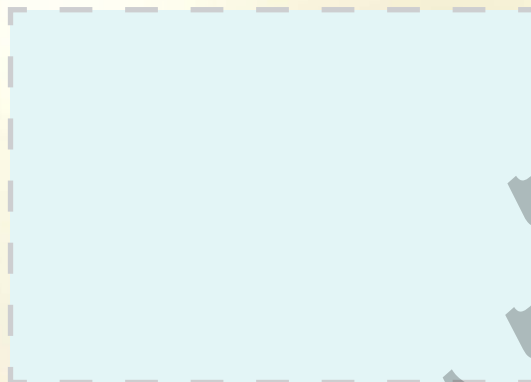
א. הַקִּדְשָׁה

בְּדוּמָה לְכָל קֶרְבֵּן, בַּעַל
הַקֶּרֶבֶן מְבִיא אֶת קֶרְבָּנוֹ
לִפְתַּח הָעֶזְרָה וּמִקְדָּשׁוֹ,
וְאוֹמֵר: "הֲרִי זֶה עוֹלָה לַה'".

ב. הַבָּאָה

עוֹלַת הָעוֹף אֵינָה צְרִיכָה סְמִיכָה,
לְכֵן בַּעַל הַקֶּרֶבֶן, בְּהִגִּיעוֹ לְבֵית
הַמִּקְדָּשׁ, מוֹסֵר אֶת קֶרְבָּנוֹ לַכֹּהֵן.

עבודת הדם

ג. הולכת הקרבן

בשונה מקרבן בהמה שהשחיטה בסכין ונעשית על רצפת בית המטבחים בצפון, את קרבן העוף מולקים על הסובב של המזבח, מעל חוט הסקרא. הכהן לוקח את הצפור בידו, עולה לסובב, לקרן דרומית-מזרחית, ונעמד.

(טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:

ד. מליקה = קצוץ - מפריד

בשונה מכל קרבן, שהשחיטה נעשית על ידי סכין, את קרבן העוף שוחטים על ידי מליקה, וכך עושה הכהן:

הוא לוקח את הצפור בידו ומולק את הראש ממול הערף, באמצעות דחיקת צפרן האגודל הימנית, וחותר שני סימנים, את הקנה והנושט, ומפריד את הראש מהגוף, (את עור הצואר לא היה הכהן חותר בעת המליקה)

(טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:

ה. מצוי הדם הראשון

בקרבת עולת העוף, במקום זריקת הדם בכלי על קיר המזבח, הכהן ממצה (סוחט) את מקום החתך שעשה בעוף על קיר המזבח, מעל לחוט הסקרא.

את המצוי עושה הכהן פעמים - מצוי ראשון לגוף העוף. הוא מצמיד את העוף לקיר המזבח ולוחצו. מהלחיצה הדם מתמצה (נסחט) ויורד על קיר המזבח.

מצוי הדם השני

מצוי שני - הכהן חוזר על אותה עבודה, הפעם רק עם הראש.

(ט) והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:

עבודת ההקטרה

ו. מליחת הראש והקטרתו

כמו כל קרבן המקטר על המזבח, מולחים אותו, שנאמר: "על כל קרבןך".

הכהן משאיר את גוף העוף על סובב המזבח, לוקח את הראש בידו, נגש אל ערמת הפלח הנמצאת על גג המזבח ומפזר מלח על ראש העוף, הולך לכוון המערכה הגדולה ומשליך את הראש אל אש המערכה.

(ט) והקריבו הכהן אל המזבח ומלך את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:

ז. הסרת הפראה ונוצתה ובני המעים (איברי העכול)

לפני הקטרת גוף העוף הכהן מוציא את איברי העכול, והם: זפק, ושט, קרקבן ודקין, ובלשון התורה: "מראה" = הזפק, ונוצתה = בני המעים.

הכהן נוטל בידו את גוף העוף המנח על סובב המזבח ובעזרת סכין חותך חתך עגל ממול המראה - הזפק, והוא שולף את הזפק ביחד עם בני המעים, הושט והקרקבן.

(ט) והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן:

ח. השלכת הפראה והנוצה

הכהן, ממקום שהוא עומד על סובב המזבח, משליך את הזפק והנוצה לצדו המזרחי של קיר כבש המזבח, באותו מקום שמניחים את דשן המזבח.

(ט) והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן:

ט. נשסוע

הכהן לוקח את גוף העוף ובשתי ידיו אווז את גוף העוף וקורע אותו מגבו. הגוף נשאר מחבר ולא נקרע לשתי חתיכות.

(י) ונשסע אותו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אותו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח לה:

י. מליחה - גוף הקרבן

הכהן חוזר לגג המזבח עם גוף העוף בידו. הוא מגיע לערמת המלח הנמצאת על גג המזבח ומפזר מלח על גוף העוף.

יא. הקטרת גוף הקרבן

הכהן הולך לכוון המערכה הגדולה ומשליך את גוף העוף אל אש המערכה.

(י) וְשַׁסַּע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ עַל הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשֶּׁה רִיחַ גִּיחַח לַיהוָה:

שֶׁמֶן וְלֶבֶן

סדר עבודת מנחת סלח נדבה

לפניכם סדר עבודת חמש המנוחות, הבאנו לפניכם את הפסקים עם הספר מה מלמדת אותנו התורה מכל משפט ואו מלה בפסוק, על פעילות עבודת וסדר המנוחות.

המדידות מופיעות, בחוברת המדידות, בעמוד 13

מה מביאים לקרבן מנחת סלח

שלב א': הבאת המנחה לבית הפרנס

הבאת המנחה

כיצד מעלים את הקרבן למקדש? בעל הקרבן מעלה את הסלח, השמן והלבונה למקדש בכלים נפרדים העשויים מתכת, כגון זהב, כסף, נחשת וכדומה.

הקדשה בפה

בעל הקרבן מביא את המנחה לפתח העזרה ומקדיש בפיו את הסלח, השמן והלבונה באמירה: "הרי אלו למנחה."

הקדשה בכלי (קדשת הגוף)

כשבעל הקרבן מגיע לבית המקדש, הוא נכנס לעזרת ישראל, מקדיש את הסלח והשמן והלבונה על ידי שפיכת כל אחד מהם לכלי שרת (כף) הוא מודא שקדיש את המדה הפתאומה).

שלב ב': בעל הפנחה עורך את הפנחה להגשה לכהן

א. נתינת שמן (פעם שניה)
לכליליה, לאחר נתינת הסלת

שפיכת רב השמן
על הסלת לכלילה.

(ד) וְכִי תִקְרַב קֶרְבֵּן מִנְחָה, הָאוֹמֵר "הֲרִי עָלַי מִנְחָה
מֵאִפֶּה תִנּוּר", מֵבִיא סוֹלֶת וְשֶׁמֶן, הוּא מֵבִיא אֶת הַמִּנְחָה
בְּשֵׁנִי אוֹפְנִים הַבָּאִים
מֵאִפֶּה תִנּוּר אֶפֶּיָה בְּתִנּוּר
סֶלֶת נְתִינָת סֶלֶת
חֲלוֹת מִצֹּת אֶפֶּיָה בְּתִנּוּר
בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן אֶת הַחֲלוֹת
בְּשֶׁמֶן נְתִינָת שֶׁמֶן (פֶּעַם שְ�נִיָּה), לְבִלְלִיָּה
וְרִקְיָאִי מִצֹּת אֶפֶּיָה בְּתִנּוּר
מֵאִחִים בְּשֶׁמֶן: מְשִׁיחָה בְּשֶׁמֶן

ד. בלילה

ערבוב השמן והסלת בידי.

א. נתינת שמן (פעם ראשונה)
לכליליה, קודם נתינת הסלת

בעל הקרבן לוקח כלי
שרת שופך מעט שמן
לפני שפיכת הסלת,
ושעורו כזית.

(ז) וְאִם מִנְחָתוֹ מִרְחֵשֹׁת קֶרֶבֶת אֶפֶּיָה / סִיגוֹן
סֶלֶת שְׁפִיכָת סֶלֶת
בְּשֶׁמֶן תִּגְעֵשֶׂה: נְתִינָת שֶׁמֶן (פֶּעַם רִאשׁוֹנָה)
בכלי קדם נתינת הסולת

ב. שפיכת סלת

שופך את כל הסלת על השמן שבכלי.

(ז) וְאִם מִנְחָתוֹ מִרְחֵשֹׁת קֶרֶבֶת אֶפֶּיָה / סִיגוֹן
סֶלֶת שְׁפִיכָת סֶלֶת
בְּשֶׁמֶן תִּגְעֵשֶׂה: נְתִינָת שֶׁמֶן (פֶּעַם רִאשׁוֹנָה)
בכלי קדם נתינת הסולת

ה. יציקת שמן (פעם שלישית)
לאחר הפליטה

יציקת השמן הנוותר על כל הסלת
לאחר הפליטה. רש"י

(ו) פחות אנה פתים פתיתה - שובר לחתיכות
וציקת עליה שמן יציקת שמן (פעם שלישית) לאחר הפליטה
מנחה הוא:

ו. נתינת לבונה

(א) ונפש פי תקריב קרבן מנחה לה, סלת נתינת סלת
יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה נתינת לבונה

שלב ג': סדר העבודה של הקרבת הפנחה והקטרתה על ידי הכהן

ט. מקום עשיית הקטריצה

מקום הקטריצה
מתבצע בעזרת
כהנים וישלאל

(ב) והביאה אל בני אהרן הכהנים הבאת הפנחה לכהן
וקמין מישם מקום עשיית הקטריצה
מלא קמיו עשיית הקטריצה
מסלולה ומשימנה קומצים רק מהסלות והשמן
ולא מן הלבונה.
על כל לבונה איסור ונתינת הלבונה על הקומץ
והקטיר הכהן את אזכרתה הפזיחה: הולכה
לפזיח, הקטרה

ז. הבאת הפנחה לכהן

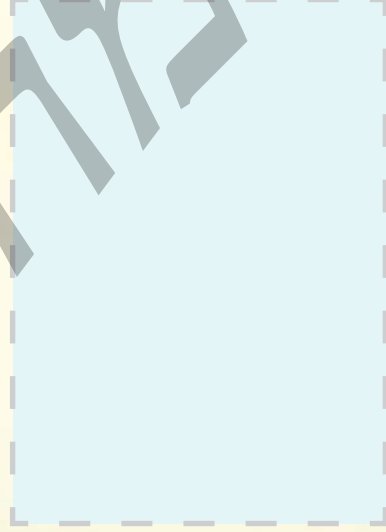
פעל הקרן גותן
את הפנחה לכהן.

(ב) והביאה אל בני אהרן הכהנים הבאת הפנחה לכהן
וקמין מישם מקום עשיית הקטריצה
מלא קמיו עשיית הקטריצה
מסלולה ומשימנה קומצים רק מהסלות והשמן
ולא מן הלבונה.
על כל לבונה איסור ונתינת הלבונה על הקומץ
והקטיר הכהן את אזכרתה הפזיחה: הולכה
לפזיח, הקטרה

ח. הגשה

הכהן נגש עם הפנחה לקרן הדרומית מערבית
של הפזיחה ונוגע עם כלי הפנחה בזוית הפזיח.

(ח) והביאת את הפנחה אשר יעשה מאלה לה'
והקריבה אל הכהן הבאת הפנחה לכהן
והגישוה אל הפזיח: הגשה אל הפזיח

יב איסור ונתינת הלבונה על הקומץ

הפכו אוסף את הלבונה, שמונחת על העיסה, ומעביר את הלבונה לכלי השרת שבו קומץ הסולת

(ב) והביאה אל בני אהרן הכהנים הבאת המנחה לפכו

וקמין מישם מקום עשויית הקמיצה

מלא קמיצה עשית הקמיצה

מסלחה ומישמנה קומצים רק מהסלת והשמן

ולא מן הלבונה.

על כל לבונה איסור ונתינת הלבונה על הקומץ

והקמיר הפכו את אוזרתה המזבחה: הולכה

למוצת, הקטרה

י. עשית הקמיצה מקביל לשהיטה

הפכו מכניס את כף ידו הימנית כשצדי האצבעות על עיסת המנחה, דוהף אותה עמוק לתוך העיסה וסוגר את שלש האצבעות האמצעיות של כף ידו (רש"י), ואז מוציא את ידו לחוץ. כמות הסולת שנאגרה בשלש האצבעות נקראת "קמיצה", והיא מקטרת על המוצת יחד עם הלבונה.

(ט) והרים הפכו מן המנחה את

אזרתה עשית הקמיצה

והקמיר המזבחה: הקטרה

סדר הקמיצה

מוציא את ידו

סוגר שלש אצבעות

מכניס את כף ידו

יא. הכנסת הקמיצה לכלי שרת מקביל לקבלת הדם

את הקומץ,

מעביר הפכו לכלי

שרת*, שפכו אחר

מחזיק בידו.

*כלי שרת, היו

הפלים בהם

השתמשו במהלך

הקרבן הקרבנות

טו. הקטרה
מקביל לזריקת הדם

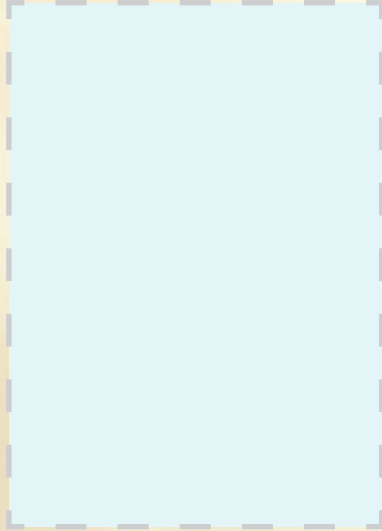
הפֿתֿן הוֹלֵךְ עִם הַפֿלִי לַמַּעֲרָכָה הַגְּדוֹלָה וּמַשְׁלִיךְ
בְּעֶזְרָתָהּ אֶת הַקִּמְץ וְהַלְבוּנָה לְאֵשׁ הַמַּעֲרָכָה הַגְּדוֹלָה
שָׁבוּ מִקְטָרִים אֶת הַקִּרְבָּנוֹת

(ט) וְהָרִים הַפֿתֿן מִן הַמִּנְחָה אֶת
אֲזָפְרָתָהּ עֲשִׂית הַקִּמְצָה
וְהַקִּטִּיר הַמִּזְבֵּחַהּ: הַקִּטֵּרָה

טז. אכילת שירי המנחה

הַסֵּלֶת וְהַשִּׁמֹן שֶׁנִּשְׁאָרוּ בַּקְּעֵרָה לְאַחַר הַהִקְטָרָה,
נִתְּנִים לַכֹּהֲנִים לְאֹכִילָה.
הַכֹּהֲנִים אוֹפִים מֵהֶם חִלּוֹת וּמַחֲלֻקִּים בִּיעֲיָהֶם.

(י) וְהַמִּנְחָה מִן הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו אֹכִילִת
שִׁירֵי הַמִּנְחָה קִדָּשׁ קִדְּשִׁים מֵאֲשֵׁי ה':

יג. הולכה לפזבח
מקביל להולכה

הַפֿתֿן עוֹלָה אֶל גִּג הַמִּזְבֵּחַ עִם
הַפֿלִי שָׁבוּ הַקִּמְצָה וְהַלְבוּנָה וְנִגַּשׁ
אֶל עֶרְמַת הַפֿלִחַ.

(ב) וְהִבְיָאֻהּ אֶל פְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים הַבָּאת הַמִּנְחָה לַפֿתֿן
וְקִבֵּץ מִשָּׁם מְקוֹם עֲשִׂית הַקִּמְצָה
מִלֵּא קִבְצוֹ עֲשִׂית הַקִּמְצָה
מִסְּלָתָהּ וּמִשְׁמָנָהּ קוֹמָצִים רַק מִהַסֵּלֶת וְהַשִּׁמֹן
וְלֹא מִן הַלְבוּנָה.
עַל כָּל לְבָנֶיהָ אִיסוּף וְנִתְּנָה הַלְבוּנָה עַל הַקִּוּמָץ
וְהַקִּטִּיר הַפֿתֿן אֶת אֲזָפְרָתָהּ הַמִּזְבֵּחַהּ: הוֹלְכָה
לַמִּזְבֵּחַ, הַקִּטֵּרָה

יד. מליחה

הַפֿתֿן מְפֹזֵר
מִלַּח עַל הַקִּמְץ
וְהַלְבוּנָה.

(ג) וְכָל קִרְבֹּו מִנְחָתָהּ בַּפֿלִחַ הַמִּלַּח וְלֹא תִשָּׁפֹת
מִלַּח פִּרְיֹת אֲדָתָיָהּ מִשָּׁעַל מִנְחָתָהּ עַל כָּל קִרְבָּנֶיהָ
תִּקְרִיב מִלַּח: מְלִיחָה

מִנְחָת סַאֲפָה תַּנּוּר חִלּוֹת

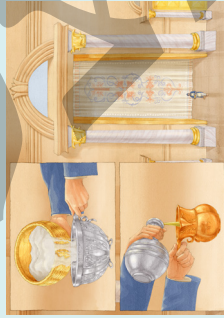
מִנְחָה זוֹ קָרוּיָה עַל שֵׁם שְׂהִיָּא גֵאָפִית בִּתְנּוּר
בְּצוּרַת חִלּוֹת.

(ה) זֶכֶי תִקְרַב קֶרְפֵּן מִנְחָה מֵאֲפֶה תַנּוּר סִלָּת חִלּוֹת מֵצֵאת בִּלְוִילַת בִּישְׁמֹן ... :

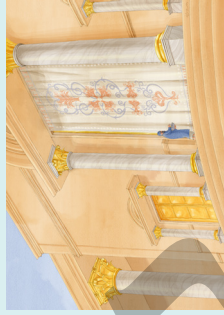
הַמִּדְבָּקוֹת מוֹפִיעוּת, בְּחוֹבֶרֶת הַמִּדְבָּקוֹת, בְּעֶמּוּד 14

סֹדֶר הַבָּאָת הַפִּנְחָה לְבֵית הַפְּקֻדָּשׁ

הַקִּדְשָׁה בְּכָלִי

הַקִּדְשָׁה בֶּפֶה

הַבָּאָת הַפִּנְחָה

מִנְחָת סַאֲפָה תַּנּוּר רִקִּיקָן

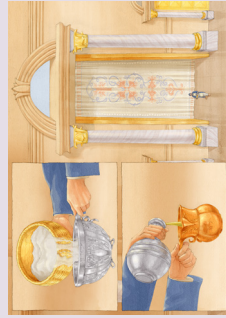
מִנְחָה זוֹ קָרוּיָה עַל שֵׁם שְׂהִיָּא גֵאָפִית בִּתְנּוּר
בְּצוּרַת רִקִּיקָן, בְּדוֹמָה לְמִצְוֹת שְׁלֹנֹן.

(ה) זֶכֶי תִקְרַב קֶרְפֵּן מִנְחָה ... וְרִקִּיקָן מֵצֵאת מִלְּשֹׁחִים בִּישְׁמֹן:

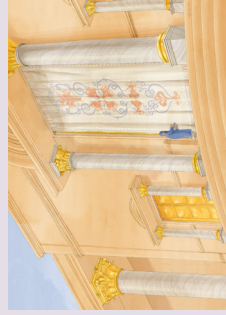
הַמִּדְבָּקוֹת מוֹפִיעוּת, בְּחוֹבֶרֶת הַמִּדְבָּקוֹת, בְּעֶמּוּד 15

סֹדֶר הַבָּאָת הַפִּנְחָה לְבֵית הַפְּקֻדָּשׁ

הַקִּדְשָׁה בְּכָלִי

הַקִּדְשָׁה בֶּפֶה

הַבָּאָת הַפִּנְחָה

סדר הכנת הפנחה - נעשית על ידי הפעילים

ג. בליה

ערכוב השמן והסלת בידי

ב. שפיכת שמן לבליה

שופך את כל השמן על הסלת

א. שפיכת סלת

שופך את כל הסלת
אל כלי השרת

(ד) וְכִי תִקְרַב קֶרְבָּן מִנְחָה מֵאֲפֹחַ תֵּנוּר סֶלֶת שְׁפִיכָת סֶלֶת חֲלוֹת מֵצוֹת אֲפִיחַ בְּתֵנוּר בְּלִילָה בְשֶׁמֶן אֶת הַחֲלוֹת בְּשֶׁמֶן נְתִיבָת שֶׁמֶן (פַּעַם שְ�נִיָּה) לְבִלְיָה. וְרָקִיקִי מֵצוֹת = אֲפִיחַ בְּתֵנוּר מִשְׁחִיחַ בְּשֶׁמֶן

סדר הכנת הפנחה - נעשית על ידי הפעילים

בליה

במנחת מאפה
תנור ריקנין אין
מתן שמן בפלי
לכו אין בליה.

שפיכת שמן לבליה

אין במנחת מאפה
תנור ריקנין שפיכת
שמן בפלי אלא
השמן נתן לאחר
האפיח

א. שפיכת סלת

שופך את כל הסלת
אל כלי השרת

ו. חלוקת העיטרה

לאחר הלישה,
מחלקים את העיטרה
לעשרה חלקים שווים.

ה. לישה

ערבוב השמן הסליל
והמים בידי.
לאורך הכנת החלות, צריך
להזהר שהבצק לא יתמיץ.

ד. נתינת פים

שופך מים פושרים
א. בכדי שיהיה נח ללש.
ב. הפנחה צריכה להיות "מצה"
ואסור לה להתמיץ.

ד. חלוקת העיטרה

לאחר הלישה,
מחלקים את העיטרה
לעשרה חלקים שווים.

ג. לישה

ערבוב הסליל והמים בידי.
לאורך הכנת הרקיקין,
צריך להזהר שהבצק לא
יתמיץ.

ב. נתינת פים

שופך מים פושרים
א. בכדי שיהיה נח ללש.
ב. הפנחה צריכה להיות
"מצה" ואסור לה להתמיץ.

ט. אפייה בתנור

אופים את כל עשר
החלות על רצפת התנור,
שהיה מקוםם בעזרה.

ח. קטוף במים

בעל הקרבן טובל את
ידיו במים ומחליק
את החלות במים.

ז. עריכה

עשה מפל חתיכת
בצק חלה

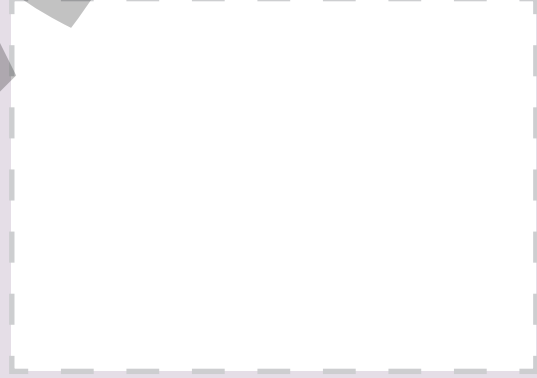
(ד) וְכִי תִקְרַב קֶרְבֶּן מִנְחָה מֵאִפֵּיהַ תִּנּוֹר אֶפִּיָּה בַתְּנֹר סָלַת נְתִינָת סֵלֶת חֲלֹת מִצֹּאת אֶפִּיָּה בַתְּנֹר בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן אֶת הַחֲלוֹת בִּישְׁלֵמָן וְנִתְּיַנְת שֶׁמֶן (פַּעַם שְ�וִיָּה), לְבִלְלָהּ. וְרָקִיקָךְ מִצֹּאת = אֶפִּיָּה בַתְּנֹר מִלְּאֻחִים בִּישְׁלֵמָן: = מְשִׁיחָה בְּשֶׁמֶן

ז. אפייה בתנור

אופים את כל עשרות
הרקיקין על רצפת התנור,
שהיה מקוםם בעזרה.

ו. קטוף במים

בעל הקרבן טובל את
ידיו במים ומחליק את
הרקיקין במים.

ה. עריכה

מרכיז את הבצק
למצות דקות

יא. נתינת לבונה

נותנים לבונה על
פתיתי החלות

י. פתיחה שובר לחתיכות

מכנים מהחלות פתיחים בגודל כ־27
ג'רם או 33 ג'רם, על מנת שהכהן יוכל לעשות
קמיעה. וכך עושים: מקפל ומפריד כל חלה
לשני חצאים - שתי חתיכות, ואת השתים
הכלו מקפל שוב ומפריד לשתי חתיכות. כך
שנקבלים ארבע חתיכות מכל חלה.

משיחה בשמן

במנחת מאפה תנור חלות
אין משיחת שמן על החלות,
מהסבה שבוללים את השמן
ביחד עם הסלת לפני האפיה.

י. נתינת לבונה

נותנים לבונה על
פתיתי הרקיקין

ט. פתיחה שובר לחתיכות

מכנים מהרקיקין פתיחים בגודל כ־27
ג'רם או 33 ג'רם, על מנת שהכהן יוכל לעשות
קמיעה. וכך עושים: מקפל ומפריד כל רקיק
לשני חצאים - שתי חתיכות, ואת השתים
הכלו מקפל שוב ומפריד לשתי חתיכות. כך
שנקבלים ארבע חתיכות מכל רקיק.

ח. משיחה בשמן

לאחר האפיה מורחים פעם אחת
את השמן על הרקיקין
בצורה כזו: C ת"כ. את השמן
הנותר מקבלים הכהנים ושיי.

פתיחה - שובר לחתיכות ויצקת עליה לשמן יציקת שמן (פעם שלישית) לאחר
(ו) פחות אתה פתים
הכללה מנחה הוא:

(א) ונפש פי תקרב קרבן מנחה
לה' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה
לשמן ונתן עליה לבונה: נתינת לבונה

(ד) וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצאת בלולת
בשמן ורקיקי מצות אפיה בתנור מלחים בשמן: משיחה בשמן

טַהוֹרַת עֲבָדָה לַיהוָה נַעֲשִׂית עַל יְדֵי הַכֹּהֲנִים

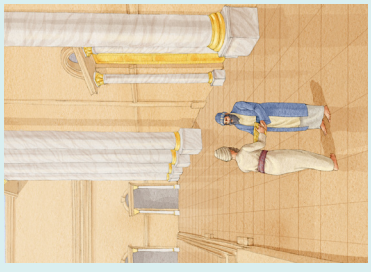
הַקְּמִיּוּצָה

הַגִּשָּׁה

הַבָּאֵת הַפְּנִימָה לַכֹּהֵן

אִיסוּף וּנְתִיבַת הַלְבֹנָה עַל הַקֹּמֶץ

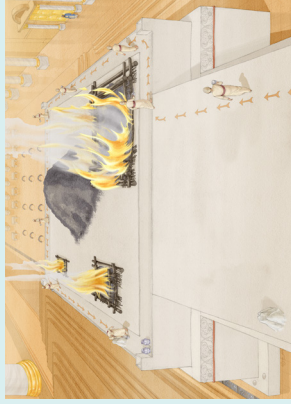

לְעֹשֵׂי זֵית הַקְּמִיּוּצָה מִקְבִּיל לַשְּׂוִיטָה

מִכְנִים אֶת כַּף יָדוֹ מוֹצִיא אֶת יָדוֹ סוֹגֵר שְׁלֹשׁ אֲצָבָעוֹת

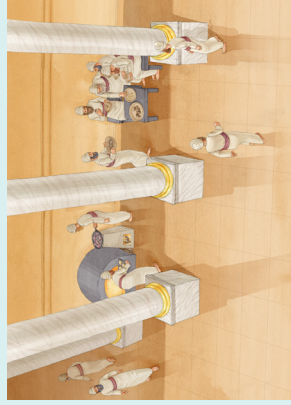
הוֹלֵכָה לַקֹּזֶבֶת מִקְבִּיל הוֹלֵכָה

הַכֹּנֶסֶת הַקְּמִיּוּצָה
לְכָל שְׂרֵת מִקְבִּיל
מִבֶּלֶת הַדָּם

אֲכִילַת שִׂיר הַפְּנִימָה

הַקִּטְרָה
מִקְבִּיל זֵיתָה הַדָּם

מִלִּיחָה

מנחת מתבת

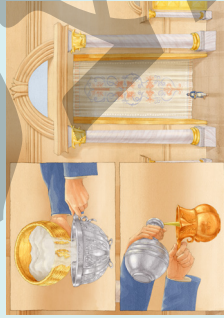
מנחה זו קרויה על שם שמונים אותה בכלי טגון ושוח ללא דפנות הקרוי מתבת. היות והשמן אינו יכול להיות צבור בכלי זה, לכן בשעת האפייה האש שורפת את השמן מן המתבת. ומאחר שפך יוצאת המנחה לשמירתה קשה. רש"י.

(ה) ואם מנחה על המתבת קרבנה סלת בלולה בשמן מאפה
תהיה: (ו) פתות אותה פתים וצקתה עליה שמן מנחה הוא:

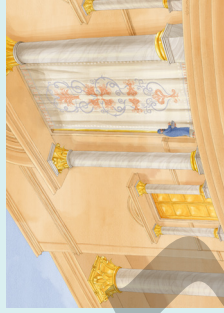
המדיקות מופיעות, בחוברת המדיקות, בעמוד 16

סדר הבאת הפנחה לבית המקדש

הקדשה בכלי

הקדשה בפה

הבאת הפנחה

מנחת מרחשת

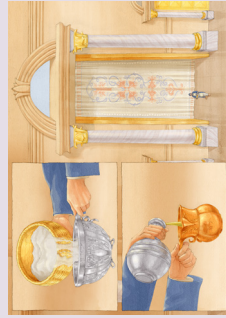
מנחה זו קרויה על שם שמונים אותה בכלי טגון עמק. שהוא סיר עמק. מפיו שהשמן צבור בכלי ולכן בשעת הפגון האש אינה שורפת את השמן וחוא אינו יוצא מן הכלי, ומאחר שפך יוצאת המנחה שפכלי העמק, רכה.

(ו) ואם מנחות מרחשת קרבנה סלת בשמן תעשה:

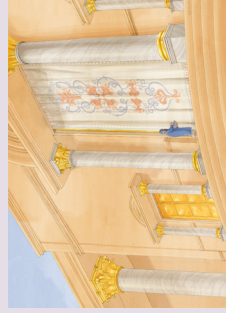
המדיקות מופיעות, בחוברת המדיקות, בעמוד 17

סדר הבאת הפנחה לבית המקדש

הקדשה בכלי

הקדשה בפה

הבאת הפנחה

סדר הכנת הפנחה - נעשית על ידי הפעילים

ג. נתינת שמן לבלילה
(פעם שניה)

שפיכת רב השמן על הסלח לבלילה.

ב. שפיכת סלח

שופך את כל הסלח אל פלי השרת

א. נתינת שמן בכלי קודם נתינת הסלח
(פעם ראשונה)

בעל הקרבן שופך מעט שמן לפני שפיכת הסלח, ושעורו כזית.

סדר הכנת הפנחה - נעשית על ידי הפעילים

ג. נתינת שמן לבלילה
(פעם שניה)

שפיכת רב השמן על הסלח לבלילה.

ב. שפיכת סלח

שופך את כל הסלח אל פלי השרת

א. נתינת שמן בכלי קודם נתינת הסלח
(פעם ראשונה)

בעל הקרבן שופך מעט שמן לפני שפיכת הסלח, ושעורו כזית.

ו. ליִשָּׁה

עֲרֻבֹב הַשָּׁמֶן הַסֵּלֶת וְהַפִּימִים
בְּיָד. לְאוֹרֹךְ הַכֶּנֶת הָעֵסָה, אֲרִיךְ
לְהִזְהָר שֶׁהַכֶּצֶק לֹא יִחַמֵּיץ.

ה. נְתִינֹת פִּימִים

שׁוּפָךְ מִיָּם פּוֹשְׁרִים
א. בְּכַדֵּי שִׁיחָה נֶחַ לְלוּשׁ.
ב. הַמִּנְחָה אֲרִיכָה לְהִיּוֹת "מִצָּה"
וְאִסּוּר לָהּ לְהַחֲמִיץ.

ז. בְּלִילָה

עֲרֻבֹב הַשָּׁמֶן
וְהַסֵּלֶת בְּיָד.

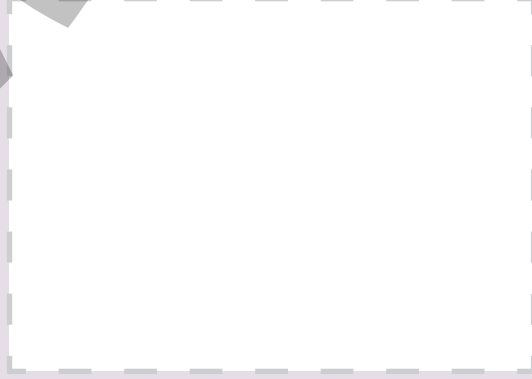
(ד) וְכִי תִקְרַב קֶרְבֵּן מִנְחָה מֵאַפֵּיהַ תִּנּוֹר סֵלֶת נְתִינֹת סֵלֶת חֲלוֹת מִצָּה אֲפִיָּה בְּתַנּוּר בְּלוּלֹת בְּלִילָה
בְּשָׁמֶן אֶת הַחֲלוֹת בְּשָׁמֶן נְתִינֹת שָׁמֶן (פֶּעַם שְׁנִיָּה), לְבִלְיָה. וְרִקְקִי מִצּוֹת = אֲפִיָּה בְּתַנּוּר מִלְּאוֹחִים בְּשָׁמֶן: = מְשִׁיחָה בְּשָׁמֶן

ו. ליִשָּׁה

עֲרֻבֹב הַשָּׁמֶן הַסֵּלֶת וְהַפִּימִים
בְּיָד. לְאוֹרֹךְ הַכֶּנֶת הָעֵסָה, אֲרִיךְ
לְהִזְהָר שֶׁהַכֶּצֶק לֹא יִחַמֵּיץ.

ה. נְתִינֹת פִּימִים

שׁוּפָךְ מִיָּם פּוֹשְׁרִים
א. בְּכַדֵּי שִׁיחָה נֶחַ לְלוּשׁ.
ב. הַמִּנְחָה אֲרִיכָה לְהִיּוֹת "מִצָּה"
וְאִסּוּר לָהּ לְהַחֲמִיץ.

ז. בְּלִילָה

עֲרֻבֹב הַשָּׁמֶן
וְהַסֵּלֶת בְּיָד.

ז. חלוקת העיסה

לאחר הלישה,
מחלקים את העסה
לעשרה חלקים
שווים.

ח. עריכה

עשה מפל חתיכת
בצק חלה.

ט. קטוף בקים

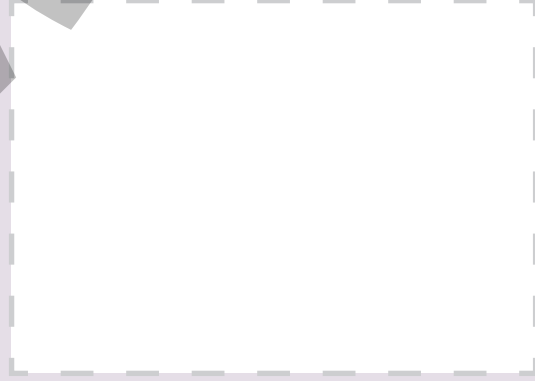
בעל הקרנן טובל את
ידיו במים ומחליק את
החלות במים.

ז. חלוקת העיסה

לאחר הלישה, מחלקים
את העסה לעשרה חלקים
שווים.

ח. עריכה

עשה מפל חתיכת
בצק חלה.

ט. קטוף בקים

בעל הקרנן טובל את
ידיו במים ומחליק את
החלקים במים.

יב. יציקת שְׁמֹן
(פַּעַם שְׁלִישִׁית)

יציקת השְׁמֹן הנוֹתֵר
על פְּתִיתֵי הַחֲלוֹת.

יא. פְּתִיתָה = שׁוֹבֵר לַחֲתִיכוֹת

מְכִינִים מֵהַחֲלוֹת פְּתִיתִים בְּגוֹדֵל כֹּזֵית, שָׁזָה 27 גָּרָם אוֹ 33 גָּרָם, עַל מִנֵּת שֶׁהַכֶּהָן יִכְבֵּל לַעֲשׂוֹת קִמְיָצָה. וְכָךְ עוֹשִׂים: מְקַפֵּל וּמַפְרִיד כָּל חֵלֶה לְשֵׁנֵי חֲצָאִים - שְׁתֵּי הַחֲתִיכוֹת, וְאֵת הַשְּׁתֵּים הַלָּלוּ מְקַפֵּל שׁוֹב וּמַפְרִיד לְשְׁתֵּי הַחֲתִיכוֹת. כָּךְ שֶׁמִּקְבָּלִים אֶרְבַּע הַחֲתִיכוֹת מִכָּל חֵלֶה.

י. אֶפִּיהַ / טִיגוֹן

מִטְנָן אוֹפֶה אֶת הַחֲלוֹת
בְּמַחְבֶּת לֹלֵא דְפָנוֹת.

יציקת שְׁמֹן (פַּעַם שְׁלִישִׁית) לְאַחֵר
(ו) פְּתִיתָה אֶתְּהַ פְּתִים
הַכֵּלִילָה מְנַחֶה הוּא:

יב. יציקת שְׁמֹן
(פַּעַם שְׁלִישִׁית)

יציקת השְׁמֹן הנוֹתֵר
על פְּתִיתֵי הַרְקִיקוֹן

ט. פְּתִיתָה שׁוֹבֵר לַחֲתִיכוֹת

מְכִינִים מֵהַרְקִיקוֹן פְּתִיתִים בְּגוֹדֵל כֹּזֵית, שָׁזָה 27 גָּרָם אוֹ 33 גָּרָם, עַל מִנֵּת שֶׁהַכֶּהָן יִכְבֵּל לַעֲשׂוֹת קִמְיָצָה. וְכָךְ עוֹשִׂים:
מְקַפֵּל וּמַפְרִיד כָּל רְקִיקוֹן לְשֵׁנֵי חֲצָאִים - שְׁתֵּי הַחֲתִיכוֹת, וְאֵת הַשְּׁתֵּים הַלָּלוּ מְקַפֵּל שׁוֹב וּמַפְרִיד לְשְׁתֵּי הַחֲתִיכוֹת. כָּךְ שֶׁמִּקְבָּלִים אֶרְבַּע הַחֲתִיכוֹת מִכָּל רְקִיקוֹן.

י. אֶפִּיהַ / טִיגוֹן

מִטְנָן אוֹפֶה אֶת
הַרְקִיקוֹן בְּסִיר עֲמֵק.

סדר הכרזת הפתחה

נעשית על ידי הפתחים

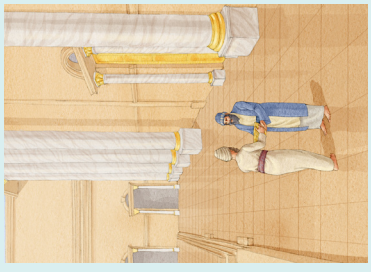
הקמיעה

הגשה

הבאת הפתחה לכרה

איסוף ונתינת הלכונה על הקומץ

עשויות הפקיעה מקביל לשוהיה

מכנים את פה ידו סוגר שלש אצבעות מוציא את קדו

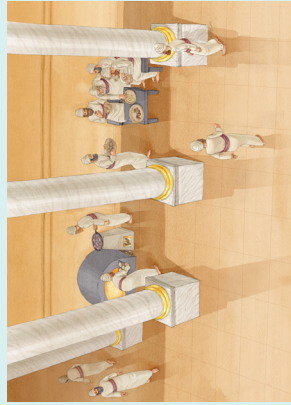
הולכה לקזבח מקביל הולכה

הכנסת הקמיעה לכלי שרת מקביל קבלת הדם

אכילת שירי הפתחה

הקטרה מקביל זריקה הדם

מליחה

קָרְבַּן שְׁלָמִים - בֶּקָר

קָרְבַּן שְׁלָמִים

הַקִּדְמָה לְקָרְבַּן שְׁלָמִים

שם הקרבן: קָרְבַּן שְׁלָמִים.

הסבה לשמו: 1. הוא מביא שלום לעולם.

2. מכיון שהמזבח, הכהנים והבעלים - כל אחד מהם מקבל חלק מהקרבן, והוא עושה שלום בין כלם.

מי מביא קרבן שלמים? ישנם שני סוגי קרבנות שלמים: שלמי יחיד ושלמי צבור.

הסבה להקרבת קרבן שלמים:

שלמי יחיד: אותם מביא אדם הרוצה להתקרב אל ה' ולהודות לו על חסדיו הבאים עליו תמיד.

חייב נוסף יש - להביא שלמים בשלשית הרגלים, והם: **שלמי חגיגה, שלמי שמחה, חגיגת ארבעה עשר, שלמי בכורים, שלמי**

הגר, איל נזיר, וכן המביא קרבן תודה.

שלמי צבור הם הקרבן הבא: כבשי העֶזְרָת: בחג השבועות מביאים, נוסף לקרבנות המוסף, גם קרבן שתי הלחם, ובניחוד אתם

שני כבשים לשלמים.

מאיזה מין מביאים? בקר - זכרים ונקבות. צאן - עזים, כבשים - זכרים ונקבות. ויקרא פרק ג' פסוקים ו', ז'.

למי נאכל? בשרו מתחלק לשלושה: **האמורים** - קרבים על גבי המזבח. **החזה והשוק** - נתנים לכהנים לאכילה, ו**שאר בשר הקרבן**

- נאכל על ידי הבעלים. ויקרא פרק ג' פסוק א' ברש"י ד"ה שלמים.

מקום השחיטה: בכל מקום בעזרה. ויקרא פרק ג', ה'.

עבודת הדם: זריקת הדם - שתי מתנות שהן ארבע תחת חוט הסקרא.

מקום האכילה: קרבן שלמים הוא מסוג הנקרא "קדשים קלים", בשרו נאכל בבית המקדש ובכל השטח המקדש של ירושלים.

סדר הקרבת קרבן שלמים - בקר

צטטו מהפסוק, באיזה בעל חיים בחר בעל הקרבן להביא את קרבנו.

(מעמוד 10 בחוברת המדבקות)

(א) ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני ה':

לפניכם סדר עבודת קרבן שלמים ממין בקר. צטטו מהפסוקים שלפניכם, את הדין שהתורה מצוה לעשות בכל שלב בעבודת הקרבן, והדביקו את המדבקה.

המדבקות מופיעות, בחוברת המדבקות, בעמוד 9 ובמעמוד 10

עבודת הכשרת הקרבן

א. בקור חמום

בעל הקרבן מביא את הפהמה ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.

ב. הקדשה

בדומה לקרבן עולה, בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה, מקדשו ואומר: "הרי זו לשלמים".

עבודת הדם

ה. מקום השחיטה

קרְבַּן שְׁלָמִים נִשְׁחַט בְּכָל מָקוֹם בְּעֶזְרָה (עֶזְרַת כְּהֹנִים וְעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל). מִמְּקוֹמֵי אֵת הַקְּרָבָן לְשַׁחֲטָה, בְּעֶזְרָה, בְּצֵד צָפוֹן שֶׁל מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה, כְּשִׁפְנִיָּה וְרֹאשָׁהּ שֶׁל הַבְּהֵמָה מְפָנִים לְעֵבֶר הַיְּמָנִי.

מִכֵּיוָן שֶׁבְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁנִי תִקְנִי שְׁשִׁחִיטַת הַקְּרָבָנוֹת תִּהְיֶה רַק בְּטַבְּעוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּצָפוֹן הַמִּזְבֵּחַ, לָכֵן גַּם אֵת קְרָבָן הַשְּׁלָמִים שִׁחְטוּ בְּצָפוֹן הַמִּזְבֵּחַ.

(ב) וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קְרָבָנוֹ וְשִׁחְטוֹ פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

ג. הבאה

בַּעַל הַקְּרָבָן מְכַנִּיס אֶת הַקְּרָבָן אֶל הָעֶזְרָה.

ד. סמיכה ודברי שבה

בַּעַל הַקְּרָבָן סוֹמֵךְ אֶת יָדָיו בְּכָל כַּחוֹ בֵּין קַרְנֵי הַקְּרָבָן וּמִשְׁבַּח אֶת ה' עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ. רַמְבַּ"ם עה"ק ג', ט"ו.

(ב) וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קְרָבָנוֹ וְשִׁחְטוֹ פָּתַח אֶהָל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהָרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

ו. שְׁחִיטָה

הכהן או בעל הקרבן שוחט שני סימנים בצואר הבהמה - הקנה והושט.

(ב) וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קֶרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

ז. קִבְּלַת הַדָּם

בדומה לקרבן עולה, גם בקרבן שלמים הכהן מקבל את הדם במזרק באזור השחיטה.

ח. הוֹלַכַת הַדָּם

בדומה לקרבן עולה, גם בקרבן שלמים הכהן מוליך את הדם אל המזבח כדי לזרק את הדם על המזבח.

מתנה ראשונה

ט. זריקת הדם

הכהן זורק מרחוק את הדם - "שתי מתנות שהן ארבע": זריקה אחת - בצד צפון-מזרח של המזבח, וזריקה שניה - בצד דרום-מערב של המזבח.

(ב) וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בנגי אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב:

מתנה שנייה

י. נפיקת השירים

בדומה לקרבן עולה, גם בקרבן שלמים הכהן שופך את שירי הדם על היסוד הדרומי של המזבח.

פרקד

(ו) ... ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:

עבודת הבשר

יא. הפשט

בדומה לקרבן עולה, גם בקרבן שלמים הכהן או בעל הקרבן מסיר את עור הקרבן וחותר את בטן הקרבן, כדי שיוכל להוציא בקלות את האמורים (חלבאים).

יב. הוצאת האמורים

אדם המביא קרבן שלמים - לאחר שחיטת הקרבן, זריקת הדם והפשטת עור הקרבן, מפרישים מן הקרבן ששה חלקים שאותם מקטירים על גבי המזבח, והם הנקראים "אמורים". ובכבשה נוספת גם האליה.

בתמונה זו נכיר את ששת חלקי האמורים המקטירים על גבי המזבח, לקרבן שלמים ממין הבקר.

יותרת הכבד עם מעט מן הכבד

(ג) וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לֵה' אֶת הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה אֶת הַקָּרֵב וְאֶת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֵב:
(ד) וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן וְאֶת הַכֶּסְלִים וְאֶת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִיֹּת יְסִירָנָה:

הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה אֶת הַקָּרֵב

קָרוֹם לֶבֶן הַמִּכְסָּה אֶת כָּל אֵיבְרֵי
הָעֶכּוֹל שֶׁל הַבְּהֵמָה

וְהַחֶלֶב שֶׁעַל הַכְּלִיֹּת

חֶלֶב שֶׁעַל הַכֶּסְלִים

הַחֶלֶב שֶׁנִּמְצָא בְּאֶזְרוֹר הַכֶּסְלִים =
(צִדֵּי הַבְּהֵמָה) מֵעַל לַחֶלֶב הַכְּלִיֹּת
וּמִגִּיעַ עַד הַמִּתְנִים.

כָּל הַחֶלֶב שֶׁעַל הַקָּרֵב

וְהוּא נִמְצָא בֵּין אֵיבְרֵי הָעֶכּוֹל

יִתְרֹת הַכֶּבֶד עִם מַעַט מִן הַכֶּבֶד

קָרוֹם הַמִּבְדִּיל בֵּין הָרְאוֹת לְבֵין הַכֶּרֶס,
וּבִקְצָה הַקָּרוֹם יֵשׁ בְּשׁוֹר אָדָם, וְהוּא
יִתְרֹת הַכֶּבֶד

שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת

יג. נתוח, והוצאת החזה ושוק הימין

לאחר הוצאת האמורים חותך הכהן את גוף הקרבן לחלקים, בדומה לקרבן עולה, ומפריש מהקרבן את החזה.

החזה הוא החלק בקרבן הפונה כלפי הקרקע כשהבהמה עומדת. ושוק הימין - רגל ימין.

והם ינתנו לכהנים לאחר תנופה. ואת שאר החלקים יקבל הבעלים שעורך סעודה. את הנתוח יכול לבצע כל אדם אפילו שאינו כהן.

יד. הולכת האמורים

הכהנים מוליכים את האמורים לכבש המזבח ומניחים אותם שם.

טו. מליחת האמורים

גם בקרבן שלמים הכהן מפזר מלח על האמורים בטרם יקטרו באש.

טז. הקטרה

הכהן עולה לסוף הכבש וזורק את האמורים (החלבים) לאש המערכה.

יז. עריכה

לאחר זריקת האמורים למערכה, הכהן מסדר אותם.

יח. חלקת החזה ושוק הימין לכהנים

לאחר הקטרת האמורים, ראש בית אב של אותו יום מחלק את החזה ושוק הימין בטה לכהני בית האב של אותו יום. לכהנים מתר לאכל את השוק והחזה עם בנה משפחותיהם.

יט. אכילת הבעלים

בעל הקרבן עושה סעודה לכבוד אכילת השלמים. הוא קורא לבני ביתו ולאזהביו, ובסעודה הוא מספר את חסדי ה' יתברך ומהלל אותו. הפתב והקבלה ויקרא פרק ג'. בשר קרבן השלמים נאכל לשני ימים ולילה אחד.

קרבן שלמים - צאן

סדר הקרבת קרבן שלמים - צאן

צטטו מהפסוק, איזה בעל חיים יכול בעל הקרבן להביא את קרבנו, והדביקו את המדבקה המתאימה. (מעמוד 8 בחוברת המדבקות)

--	--	--	--

(ו) ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים לה' זכר או נקבה תמים יקריבנו:

לפניכם סדר עבודת קרבן שלמים ממין צאן. צטטו מהפסוקים שלפניכם, את הדין שהתורה מצוה לעשות בכל שלב בעבודת הקרבן, והדביקו את המדבקה.

המדבקות מופיעות, בחוברת המדבקות, בעמוד 11 ובמעמוד 12

עבודת הכשרת הקרבן

א. בקור חסום

בעל הקרבן מביא את הקרבן ל"מבקר", הבודק אם נפל בה מום.

--

ב. הקדשה

בדומה לקרבן עולה, בעל הקרבן מביא את קרבנו לפתח העזרה, מקדשו ואומר: "הרי זו לשלמים".

--

עבודת הַדָּם

ה. מקום השחיטה

קָרְבַּן שְׁלָמִים נִשְׁחַט בְּכָל מָקוֹם
בְּעֶזְרָה (עֶזְרַת כֹּהֲנִים וְעֶזְרַת
יִשְׂרָאֵל).
מִמְקוֹמֵי אֶת הַקָּרְבָּן לַשְּׁחִיטָה,
בְּעֶזְרָה, בְּצֵד צִפּוֹן שֶׁל מִזְבֵּחַ
הָעוֹלָה, כְּשִׁפְנִיָּה וְרֹאשָׁה שֶׁל
הַבְּהֵמָה מְפָנִים לְעֵבֶר הַיְּחִיד.

הַכֹּהֵן אוֹ בַּעַל הַקָּרְבָּן שׁוֹחֵט אֶת
הַבְּהֵמָה כְּשִׁפְנִיָּה וְרֹאשָׁה שֶׁל
הַבְּהֵמָה מְפָנִים לְעֵבֶר הַיְּחִיד.
מִכִּיּוֹן שֶׁבִּבְיַת הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁנִי תִּקְנוּ
שְׁחִיטַת הַקָּרְבָּנוֹת תִּהְיֶה רַק
בְּטַבְּעוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּצִפּוֹן הַמִּזְבֵּחַ,
לִכֵּן גַּם אֶת קָרְבַּן הַשְּׁלָמִים שְׁחִטוּ
בְּצִפּוֹן הַמִּזְבֵּחַ.

(ח) וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל אֶת דָּמוֹ
עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

ג. הבאה

בַּעַל הַקָּרְבָּן מְכַנִּיס אֶת הַקָּרְבָּן
אֶל הָעֶזְרָה.

(ז) אִם כֶּשֶׁב הוּא מְקַרֵּיב אֶת
קָרְבָּנוֹ וְהַקָּרִיב אֹתוֹ לִפְנֵי ה':

ד. סמיכה ודברי שֶׁבַח

בַּעַל הַקָּרְבָּן סוֹמֵךְ אֶת יָדוֹ בְּכָל
כּוּחוֹ בֵּין קַרְנֵי הַקָּרְבָּן וּמִשְׁבַּח אֶת
ה' עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ.
רַמְבַּ"ם עה"ק ג', ט"ו.

(ח) וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל אֶת דָּמוֹ
עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

ו. שְׁחִיטָה

הכהן או בעל הקרבן שוחט שני סימנים בצואר הבהמה - הקנה והושט.

(ב) וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קֶרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

ז. קִבְּלַת הַדָּם

בדומה לקרבן עולה, גם בקרבן שלמים הכהן מקבל את הדם במזרק באזור השחיטה.

ח. הוֹלַכַת הַדָּם

בדומה לקרבן עולה, גם בקרבן שלמים הכהן מוליך את הדם אל המזבח כדי לזרק את הדם על המזבח.

מתנה ראשונה

ט. זריקת הדם

הכהן זורק מרחוק את הדם - "שתי מתנות שהן ארבע": זריקה אחת - בצד צפון-מזרח של המזבח, וזריקה שניה - בצד דרום-מערב של המזבח.

(ח) וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אותו לפני אהל מועד וזרקו בְּנֵי אֵהֶרֶן את דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

מתנה שנייה

י. נְפִיכַת הַשִּׁירִים

בדומה לקרבן עולה, גם בקרבן שלמים הכהן שופך את שירי הדם על היסוד הדרומי של המזבח.

פרק ד

(ו) ... וְאֵת כָּל דָּם הַפֶּר יִשְׁפֹךְ אֶל יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד:

עבודת הבשר

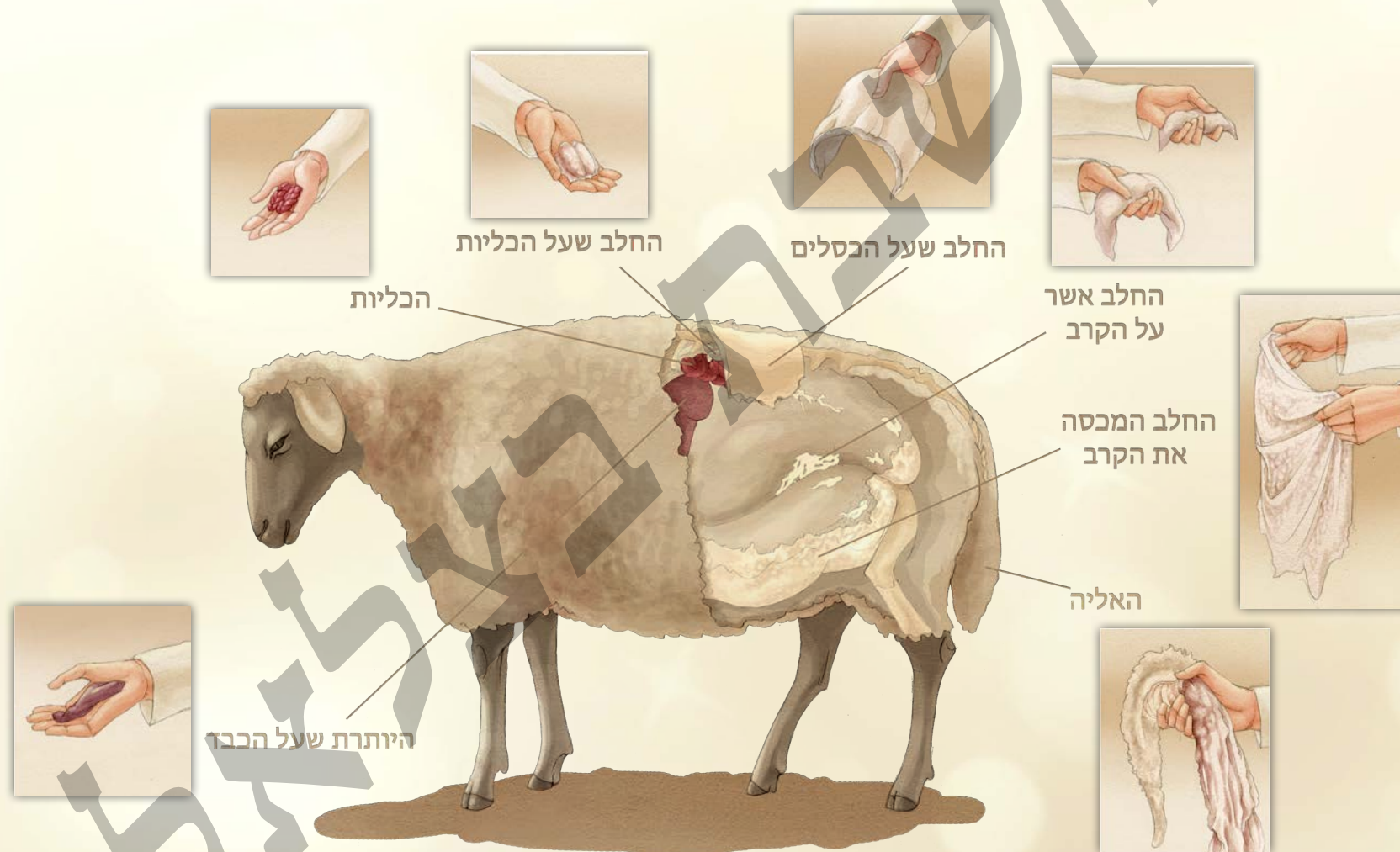
יא. הפשט

בדומה לקרבן עולה, גם בקרבן שלמים הכהן או בעל הקרבן מסיר את עור הקרבן וחותר את בטן הקרבן, כדי שיוכל להוציא בקלות את האמורים (חלבאים).

יב. הוצאת האמורים

אדם המביא קרבן שלמים - ממין הצאן לאחר שחיטת הקרבן, זריקת הדם והפשטת עור הקרבן, מפרישים מן הקרבן ששה חלקים שאותם מקטירים על גבי המזבח, והם הנקראים "אמורים". ובכבשה נוספת גם האליה.

בתמונה זו נכיר את שבעת חלקי האמורים המקטרים על גבי המזבח, לקרבן שלמים או לקרבן חטאת ממין הצאן - עזים וכבשים.

(ט) וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לֶה' חֶלְבוֹ הָאֵלֶּיָּה תְּמִימָה לְעֻמַּת הָעֶזְרָה יְסִירָנָה וְאֶת הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה אֶת הַקָּרֵב וְאֶת כָּל הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֵב: (י) וְאֶת שְׁתֵּי הַכָּלִיֹּת וְאֶת הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֶהֶן אֲשֶׁר עַל הַכֶּסְלִים וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכָּלִיֹּת יְסִירָנָה:

הָאֵלֶּיָּה

הָאֵלֶּיָּה הִיא הַחֶלֶק הָאַחֲרִי שֶׁל הַכֶּבֶשֶׁה, הַמֵּתַחִיל מִן הַכָּלִיֹּת לְכוּן צֵד הַזֶּבֶב וְלִמְטָה עַד סוֹף הַזֶּבֶב.

הַחֶלֶב הַמִּכְסָּה אֶת הַקָּרֵב

קְרוּם לֶבֶן הַמִּכְסָּה אֶת כָּל אֵיבְרֵי הָעֶכּוֹל שֶׁל הַבְּהֵמָה

כָּל הַחֶלֶב שֶׁעַל הַקָּרֵב

וְהוּא נִמְצָא בֵּין אֵיבְרֵי הָעֶכּוֹל

שְׁתֵּי הַכָּלִיֹּת

וְהַחֶלֶב שֶׁעַל הַכָּלִיֹּת

חֶלֶב שֶׁעַל הַכֶּסְלִים

צִדְדִים, וְהוּא הַחֶלֶב שֶׁנִּמְצָא בְּשְׁנֵי צִדֵּי הַכֶּבֶד

יֹתֶרֶת הַכֶּבֶד עִם מַעַט מִן הַכֶּבֶד

קְרוּם הַמִּבְדִּיל בֵּין הָרְאוֹת לְבֵין הַכֶּרֶס, וּבִקְצָה הַקְּרוּם יֵשׁ בְּשׁוּר אָדָם, וְהוּא יֹתֶרֶת הַכֶּבֶד

יג. נתוח, והוצאת החזה ושוק הימין

לאחר הוצאת האמורים חותך הכהן את גוף הקרבן לחלקים, בדומה לקרבן עולה, ומפריש מהקרבן את החזה.
החזה הוא החלק בקרבן הפונה כלפי הקרקע כשהבהמה עומדת. ושוק הימין - רגל ימין.
והם ינתנו לכהנים לאחר תנופה. ואת שאר החלקים יקבל הבעלים שעורך סעודה. את הנתוח יכול לבצע כל אדם אפלו שאינו כהן.

יד. הולכת האמורים

הכהנים מוליכים את האמורים לכבש המזבח ומניחים אותם שם.

טו. מליחת האמורים

גם בקרבן שלמים הכהן מפזר מלח על האמורים בטרם יקטרו באש.

תנופה

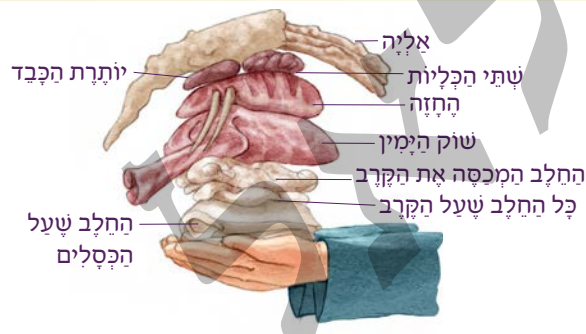
ידיו תביאנה את אשי ה' ... להניף אתו תנופה לפני ה'

בקרן שלמים יש עבודה המיוחדת לבעל הקרן: הוא מצוה להניף את האמורים. עם החזה ושוק ימין (רגל ימין) ביחד, ולא בנפרד, לפני ה'.

ב. נתינת האמורים לבעל הקרן השני

כשנגיע הכהן אל מזרח המזבח, כהן שני מעביר את חלקי הקרן מידי של הכהן הראשון לכפות ידיו של בעל הקרן בסדר הבא: על כפות ידיו החלבים הבאים: המכסה את הקרב, ושעל הקרב, ושעל הכליות, והחלב שעל הכסלים. עליהם שוק הימין והחזה, ומעליהם שתי הכליות ויותרת הכבד והאליה. כך שהסדר התהפך ומה שהיה למעלה, עכשו נמצא למטה. על פי הרמב"ם מע"ק ה"ט ו' ח'.

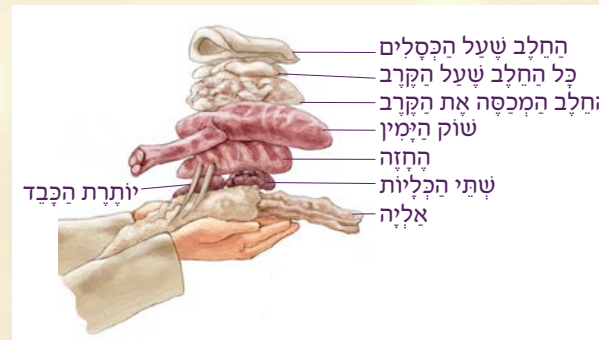

א. הבאת האמורים ושוק הימין והחזה לתנופה

בעל הקרן נעמד במזרח העזרה, בסמוך לקיר המזבח מנחות ס"א ב' שם רש"י. כהן ראשון בא מבית המטבחים אל בעל הקרן ומביא בידו את חלקי הקרן המונפים, כאשר הם מסדרים על כפות ידיו בסדר הבא:

אם הקרן הוא כבש, מניח ראשון את האליה ומעליה את שתי הכליות ויותרת הכבד, עליהם - החזה ושוק הימין, ועליהם - החלבים: המכסה את הקרב, ושעל הקרב, והחלב שעל הכסלים.

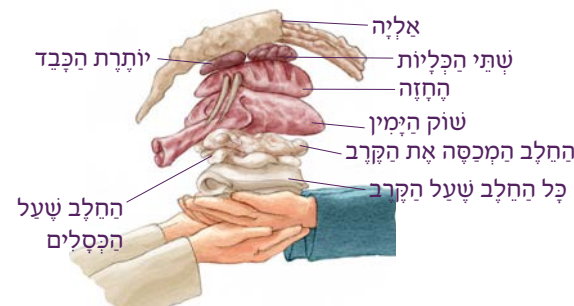

ג. התנופה

הכהן השני מניח את שתי ידיו מתחת לידי בעל הקרבן, ושניהם מבצעים את התנופה. הם מניפים בצורה הבאה: מוליך ומביא לפונוגים הבאים, לארבע רוחות העולם - לצפון, לדרום, למזרח, למערב ולכוון מעלה ומטה.

הבעלים כהן שני

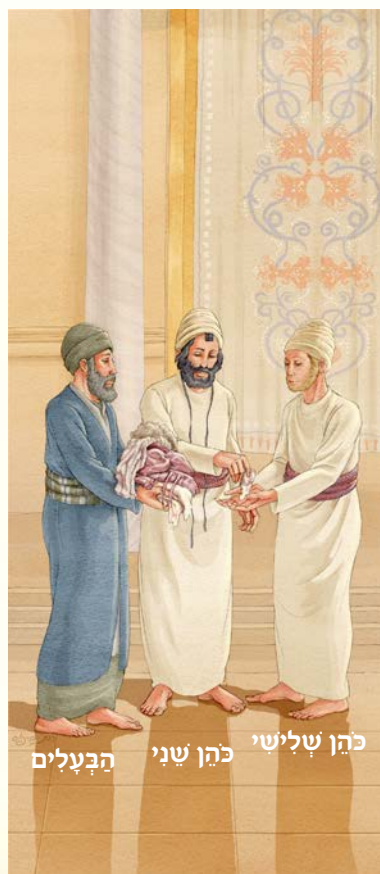

אליה
שתי הכליות
החזה
שוק הימין
החלב המכסה את הקרב
כל החלב שעל הקרב
החלב שעל
הכסלים

ד. העברת האמורים, החזה והשוק לכהן הפקטיר

לאחר התנופה הכהן השני, המניף, מעביר את האמורים מידי שני הבעלים לכהן שלישי, כשהם מסדרים על כפות ידיו בסדר הבא: האליה, שתי הכליות ויותרת הכבד, עליהם החזה ושוק הימין, ומעליהם החלב: המכסה את הקרב, ושעל הקרב, ושעל הכליות, והחלב שעל הכסלים.

כך יוצא שסדר האמורים נעשה כסדר הבאתם כבתחלה, שהובאו מבית המטבחיים.

כהן שלישי כהן שני הבעלים

החלב שעל הכסלים
כל החלב שעל הקרב
החלב המכסה את הקרב
שוק הימין
החזה
שתי הכליות
אליה
יותרת הכבד

טז. הקטרה

הכהן עולה לסוף הכבש וזורק את האמורים (החלבים) לאש המערכה.

(יא) והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה לה:

יז. עריכה

לאחר זריקת האמורים למערכה, הכהן מסדר אותם.

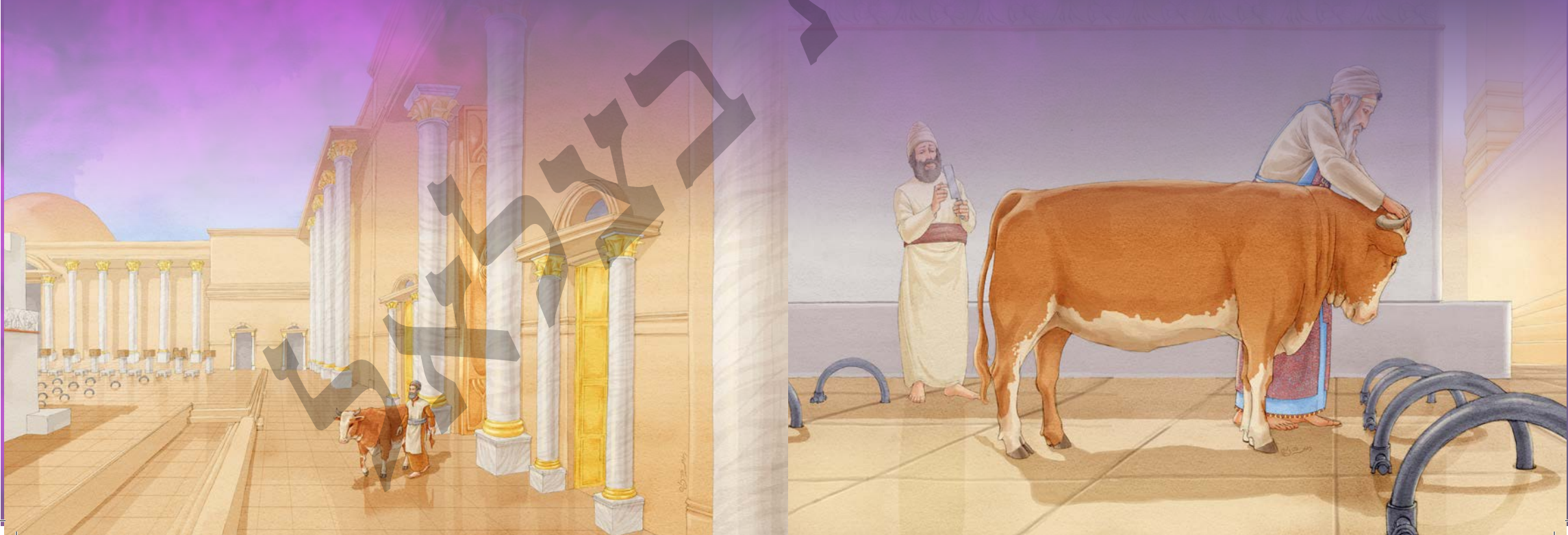
יח. חלקת החזה ושוק הימין לכהנים

לאחר הקטרת האמורים, ראש בית אב של אותו יום מחלק את החזה ושוק הימין בשוה לכל כהני בית האב של אותו יום. לכהנים מתר לאכל את השוק והחזה עם בני משפחותיהם.

יט. אכילת הבעלים

בעל הקרבן עושה סעודה לכבוד אכילת השלמים. הוא קורא לבני ביתו ולאזהביו, ובסעודה הוא מספר את חסדי ה' יתברך ומהלל אותו. הכתב והקבלה, ויקרא פרק ג'. בשר קרבן השלמים נאכל לשני ימים ולילה אחד.

קרבן חטאת של הכהן הקנשיח

קָרְבַּן חֲטָאת שֶׁל הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ

הַקִּדְמָה לְקָרְבַּן חֲטָאת שֶׁל הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ

שם הקרבן: פר הכהן המשיח.

הסבה לשמו: על שם המביא אותו.

איזה סוג חטאת? קרבן כהן המשיח נקרא גם "חטאת פנימית" מהטעם שעבודת הדם נעשית בהיכל פנימה. והוא נקרא גם "חטאת הנשרפת" מהטעם שהאמורים ובשר הקרבן נשרפים.

מי מביא קרבן חטאת? הכהן המשיח.

מי הוא הכהן המשיח? הכהן המשיח הוא הגדול שנמשח בשמן המשחה בעת שהתמנה לתפקידו, לפיכך הוא נקרא "הכהן המשיח".

הסבה להקרבת קרבן חטאת: כשהכהן המשיח הוא הכהן הגדול, טעה והורה לעצמו ללא כוונה להתיר דבר שאסור לעשותו, שעליו כתוב בתורה "לא תעשה" וחיב עליו כרת. אך את העברה הוא עשה בשוגג. כגון: חשב לעצמו שמותר להדליק בשבת אש, ולאחר שהדליק אש, נודע לו שהוא טעה.

מאיזה מין מביאים? פר בן בקר.

מקום השחיטה: בצפון העזרה.

עבודת הדם: א. הזאה - זריקה בהיכל על הפרכת. ב. מורחים את דם הקרבן על ארבע קרנות מזבח הזהב.

למי נאכל? האמורים נשרפים בהקטרתם על המזבח החיצון, ושארית הפר נשרפת מחוץ לירושלים בבית הדשן.

סדר הקרבת קרבן חטאת של הכהן המשיח

צטטו מהפסוק את הסבה להקרבת קרבן חטאת של כהן המשיח.

צטטו מהפסוק, איזה בעל חיים הכהן המשיח צריך להביא את קרבנו, והדביקו את המדבקה המתאימה. (מעמוד 10 בחוברת המדבקות)

(ג) אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב על
חטאתו אשר חטא פר בן
בקר תמים לה'

לפניכם סדר עבודת קרבן חטאת של הכהן המשיח. צטטו מהפסוקים שלפניכם, את הדין שהתורה מצוה לעשות בכל שלב ושלב בעבודת הקרבן, והדביקו את המדבקה המתאימה.

המדבקות מופיעות, בחוברת המדבקות, בעמוד 7 ובמעמוד 6

עבודת הכשרת הקרבן

א. בקור חמום

הכהן המשיח מביא את הבקמה
ל"מבקר", והוא בודק אם נפל בה
מום.

(ג) אם הכהן המשיח יחטא
לאשמת העם והקריב על
חטאתו אשר חטא פר בן
בקר תמים לה'

ב. הקדשה

הכהן המשיח מביא את קרבנו
לפתח העזרה, מקדיש את הפר
לפני פתח העזרה ואומר: "הרי זו
לחטאת פנימית".

עבודת הדם

ה. מקום השחיטה

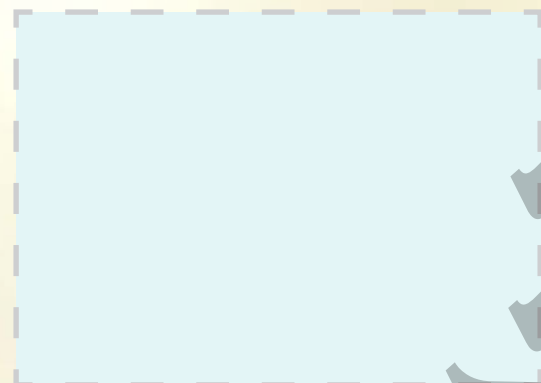
ממקמים את הפר לשחיטה, בעזרה, בצד צפון של מזבח העולה, כשפניו וראשו של הפר מפנים לעבר ההיכל.

ו. שחיטה

כהן שוחט שני סימנים בצואר הפר - הקנה והושט.

(ד) והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני ה' וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני ה'.

ג. הבאה

הכהן המשיח מכניס את הקרבן אל העזרה.

ד. סמיכה וידוי

הכהן המשיח סומך את ידיו בכל כחו בין קרני הקרבן ומתודה.

(ד) והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני ה' וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני ה'.

ז. קבלת הדם

הכהן המשיח מקבל את הדם
במזרק באזור השחיטה.

(ה) ולקח הכהן המשיח מדם
הפר והביא אותו אל אהל
מועד:

ח. הולכת הדם

הכהן המשיח לוקח את המזרק
ומוליך את דם הפר לעבר ההיכל.
הוא נכנס לתוך ההיכל ונעמד
לפני מזבח הזהב.

(ה) ולקח הכהן המשיח מדם
הפר והביא אותו אל אהל
מועד:

ט. הזאת הדם למול הפרכת

הכהן המשיח נעמד לפני מזבח
הזהב (כשהמזבח לפניו) ופניו לצד
מערב, למול הפרכת המבדילה
בין ההיכל לקדש הקדשים. הכהן
טובל את אצבע ידו הימנית,
הסמוכה לאגודל, בתוך המזרק
ומזה - כלומר מתיז - מהדם לכוון
הפרכת במקום המכון כנגד בין
ידי הארון. כך חוזר ומזה שבע
פעמים ובכל פעם מונה בפיו את
ההזאות.

לאחר כל הזאה הכהן מקנח את
אצבעו בשפת המזרק.

(ו) וטבל הכהן את אצבעו בדם
והזה מן הדם שבע פעמים
לפני ה' את פני פרכת הקדש:

י. נתינת הדם על מזבח הקטרת

לאחר ההזאה הכהן הגדול נגש אל מזבח הזהב, טובל את אצבע ידו הימנית הסמוכה לאגודל בדם הנמצא במזרק ומורח את הדם על כל אחת מקרנות מזבח הזהב.

לאחר כל נתינה על קרן המזבח, הכהן מקנח את אצבעו בשפת המזרק ושוב טובלה בדם.

ו) ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:

יא. נפיקת שירי הדם

הכהן הגדול שופך את כל דם הפר שנשאר בתוך המזרק אל היסוד המערבי של המזבח החיצון - מזבח העולה - בקטע הנמצא אל מול פתח ההיכל.

ו) ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:

עבודת ההקטרה

יב. הוצאת האמורים

בדומה לקרבן שלמים, הכהן פותח את בטן הפר בסכין, מוציא את האמורים ומניח אותם בקערה של כלי שרת.

(ח) ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:

(ט) ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הפסלים ואת היתרת על הפבד על הכליות יסירנה:

(י) כֹּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירִם הַכֹּהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה:

יג. הולכת האמורים

הכהן מוליך את כלי השרת עם האמורים לכבש המזבח החיצון - מזבח העולה, כדי למלח אותם.

יד. מליחת האמורים

כמו בכל קרבן, הכהן מפזר מלח על חלקי האמורים בטרם יקטרו באש.

טו. הקטרת האמורים

הכהן הגדול עולה לסוף הכבש עם האמורים, זורק אותם לאש המערכה ועורף אותם.

(י) כֹּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִירִם הַכֹּהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה:

טז. הוצאת הפר לשרפה

חטאת הכהן המשיח אינה צריכה הפשטת העור ורחיצת איברי העכול והכרעים כמו בקרבן עולה או שלמים, אלא - לאחר שהקטירו את אמוריו על המזבח, לוקחים את הפר כמות שהוא, שלם (אך ללא האמורים) ביחד עם העור וראשו ורגליו וכל האיברים הפנימיים, ומוציאים אותו על מוטות של עץ לשרפה בבית הדשן, הממקם מחוץ לירושלים, בו שופכים את אפר הקרבנות.

(יב) והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף:

יז. שרפת הפר

בבית הדשן מנתחים את איבריו באותו צורה שחותכים את קרבן העולה, ללא הפשטת עורו, ושורפים אותו על גבי העצים. רמב"ם מעה"ק ז', ב'.

(יב) והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף:

קרבן פר העלם של ציבור

קָרְבַּן - פֶּר הָעֵלִים שֶׁל צִיבּוֹר

הַקִּדָּמָה לְקָרְבַּן פֶּר הָעֵלִים שֶׁל צִיבּוֹר

שֵׁם הַקָּרְבָּן: פֶּר הָעֵלִים דִּבֶּר שֶׁל צִיבּוֹר, אוֹ: פֶּר הַבָּא עַל כָּל הַמִּצְוֹת.

הַסִּיבָה לְשִׁמּוֹ: הֵיּוֹת וְנַעֲלָם דִּבֶּר הַלָּכָה מַעֲיִנִי הַצִּיבּוֹר.

אֵיזֶהוּ סוּג קָרְבַּן חֲטָאת? "חֲטָאת פְּנִימִית" וְ"חֲטָאת הַנִּשְׁרָפֶת".

מִי מֵבִיא קָרְבַּן חֲטָאת? הַצִּיבּוֹר שֶׁחָטָא.

הַסִּיבָה לְהַקְרִיב קָרְבַּן חֲטָאת: כְּשֶׁהוּרִי סִנְהֶדְרִין בְּטַעוֹת -

לֹא כְּוֹנֶנָה - וְהִתִּירוּ לַעֲשׂוֹת דִּבֶּר שָׂאָם נַעֲשֶׂה בְּמִזִּיד חַיִּיבִים עָלָיו כָּרַת, וְסִנְהֶדְרִין אָמְרוּ שֶׁהוּא מוֹתֵר, וְעַקֵּב כֶּךָ רֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ

כְּהוֹרָאָתָם, וְלֵאחֶר מִכֵּן נֹדַע לַסִּנְהֶדְרִין שֶׁטָּעוּ - אִזְ גָּבִיא כָּל טֵבֶט מִטֵּבֶטִי יִשְׂרָאֵל קָרְבַּן חֲטָאת.

מֵאִיזֶה מִין מֵבִיאִים? שְׁנַיִם עֶשֶׂר פָּרִים בְּנֵי בָקָר, בְּגִיל שְׁלֹשׁ שָׁנִים.

מָקוֹם הַשְּׁחִיטָה: בַּצִּפּוֹן הָעֶזְרָה.

עֲבוֹדַת הַדָּם: א. הִזָּאָה - זָרִיקָה בְּהִיכָל עַל הַפְּרוּכָת. **ב.** מוֹרְחִים אֶת דָּם הַקָּרְבָּן עַל אֲרֵבַע קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב.

לְמִי נֹאכָל? הָאִימּוֹרִים נִשְׂרָפִים בְּהַקְטָרָתָם עַל הַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן, וְשֹׂאֲרֵית הַפֶּר נִשְׂרָפֶת מִחוּץ לִירוּשָׁלַיִם בְּבֵית הַדָּשָׁן.

צִטָּטוּ מֵהַפָּסוּק אֶת הַסִּבָּה לְהַקְרִיב קָרְבַּן פֶּר הָעֵלִים שֶׁל צִיבּוֹר.

צִטָּטוּ מֵהַפָּסוּק, אֵיזֶה בַּעַל חַיִּים צָרִיךְ לְהֵבִיא בְּהָעֵלִים שֶׁל צִיבּוֹר,

וְהַדְבִּיקוּ אֶת הַמַּדְבָּקָה הַמְתְּאִימָה. (מַעֲמִיד 10 בְּחוֹבֶרֶת הַמַּדְבָּקוֹת)

(יג) וְאִם כָּל עַדַּת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנַעֲלָם דִּבֶּר מַעֲיִנִי הַקָּהָל
וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל מִצְוֹת הָאֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְאָשְׁמוּ:
(יד) וְנֹדַעַה הַחֲטָאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ וְהַקְרִיבוּ הַקָּהָל
פֶּר בֶּן בָּקָר לַחֲטָאת וְהֵבִיאוּ אוֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד:

לפניכם סדר עבודת קרבן "העלם של צבור". ללא שלבי העבודה, עליכם לסדר את שלבי העבודה על ידי המדבקות שבצמוד 8, ובמקום שיש שורות צטטו מהכתוב שבפרק ד', פסוקים י"ג - כ"א, את הדין שהתורה מצוה לעשות בכל שלב ושלב בעבודת הקרבן. (לידעתך סדר עבודת קרבן "העלם של צבור" דומה לסדר העבודה של קרבן "פר הפהן המשיח")

עבודת הבשר

יב.

יג.

עבודת ההקטרה

יד.

טו.

טז.

יז.

עבודת הדם

ה.

ו.

ז.

ח.

ט.

י.

יא.

עבודת הכשרת הקרבן

א.

ב.

ג. הבאה

גזברי בית המקדש גובים מכל שבט כסף לרכוש פר, והם מטפלים בהבאתם לבית המקדש.

ד. סמיכה וזדי

שלשה אנשי הסנהדרין הגדולה, הנשיא, אב בית הדין, והדין החשוב במעלה אחריו. הם סומכים ומתנדים כל אחד בנפרד, ואומרים "חטאתי עויתי פשעתי", ואומר את סוג העברה שהורו הסנהדרין.

קרבן חטאת נשיא

הקדמה לקרבן חטאת נשיא

שם הקרבן: חטאת נשיא.

מי מביא קרבן חטאת? נשיא - מלך מישראל.

הסיבה לשמו: על שם מי שעשה את החטא.

הסיבה להקרבת קרבן חטאת: מלך ישראל, שחטא ועבר עבירה שכאשר היא נעשית במזיד חייב עליה כרת, ואילו בשגגה - חייב עליה חטאת. כשחטא המלך הוא חשב שמוותר לעשות את המעשה ורק לאחר מכן נודע לו שאסור היה לו לעשותו - לכפרה הוא מביא קרבן חטאת.

איזה סוג קרבן חטאת? קרבן החטאת הנשיא נקרא גם "חטאת חיצונית" מהטעם שעבודת הדם נעשית על מזבח החיצון - מזבח העולה. הוא נקרא גם "חטאת הנאכלת" מהטעם שהכהנים אוכלים את הבשר.

מאיזה מין מביאים? שעיר עיזים זכר תמים.

למי נאכל? למזבח ולכהנים. האימונים מוקטרים לריח ניחוח על המזבח החיצון - מזבח העולה. שאר הבשר נאכל לכהנים.

מקום השחיטה: בצפון העזרה.

עבודת הדם: על ארבע קרנות מזבח העולה.

ספר ויקרא פרק ד

(כב) אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ה'

אלקיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם:

(כג) או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא

את קרבנו שעיר עיזים זכר תמים:

צטטו מהפסוק את הסבה להקרבת קרבן חטאת נשיא.

צטטו מהפסוק, איזה בעל חיים צריך להביא הנשיא את קרבנו,

והדביקו את המדבקה המתאימה. (מעמוד 10 בחוברת המדבקות)

סדר עבודת קרבן חטאת נשיא דומה לעבודת קרבן חטאת יחיד כפי שנוראה בהמשך

קָרְבַּן חֵטְאת יָחִיד קְבוּעָה

קָרְבַּן חַטָּאת יָחִיד קְבוּעָה

הַקִּדְמָה לְקָרְבַּן חַטָּאת יָחִיד

שֵׁם הַקָּרְבָּן: קָרְבַּן חַטָּאת יָחִיד.

הַסָּכָה לְשִׁמּוֹ: מִלְשׁוֹן חֲטוּי וְטָהוֹר.

מִי מֵבִיא קָרְבַּן חַטָּאת? אָדָם פְּרָטִי.

הַסָּכָה לְהַקְרִיב קָרְבַּן חַטָּאת:

אָדָם שֶׁחָס וְשָׁלוֹם עָבַר עֲבֵרָה שֶׁכְּתוּב עָלֶיהָ בַּתּוֹרָה "לֹא תַעֲשֶׂה" - שֶׁאֵם עָשָׂה אוֹתָהּ בְּמִזִּיד חָיֵב עָלֶיהָ כָּרַת, וְהוּא עָשָׂה אוֹתָהּ בְּשׁוּגָג - כְּלוּמָר, בְּלִי כּוֹנֵה, וְנוֹדַע לוֹ לְאַחַר זְמַן עַל הָעֲבֵרָה שֶׁעָשָׂה, חָיֵב לְהָבִיא קָרְבַּן חַטָּאת.

מֵאִיזָה מִין מֵבִיאִים? שְׁעִירַת עִזִּים נִקְבָּה אוֹ כִבְשָׂה נִקְבָּה.

אִיזָה סוּג חַטָּאת? קָרְבַּן הַחַטָּאת נִקְרָא גַם "חַטָּאת חִיצוֹנִית" מֵהַטַּעַם שֶׁעֲבוֹדַת הַדָּם נַעֲשִׂית עַל הַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן - מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה. וְהוּא נִקְרָא גַם "חַטָּאת הַנֶּאֱכָלֶת", מֵהַטַּעַם שֶׁהַכֹּהֲנִים אוֹכְלִים אֶת הַבֶּשָׂר.

מָקוֹם הַשְּׁחִיטָה: בְּצִפּוֹן הָעֶזְרָה.

עֲבוֹדַת הַדָּם: עַל אַרְבַּע קֶרְנוֹת מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה.

לְמִי נֶאֱכָל? לַמִּזְבֵּחַ וְלַכֹּהֲנִים. הָאֱמֹרִים מְקַטְרִים לָרִיחַ נִיחֹחַ עַל הַמִּזְבֵּחַ הַחִיצוֹן - מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה. שְׁאֵר הַבֶּשָׂר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים.

זְמַן הָאֲכִילָה: יוֹם וְלַיְלָה.

מָקוֹם הָאֲכִילָה: בַּעֲזֶרֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

חטאת

סֵדֵר הַקִּרְבַּת קֶרְבֵּן חֲטָאת יָחִיד קְבוּעָה

צִטְטוּ מֵהַפְסוּק אֶת הַסֵּבָה לְהַקְרִיב קֶרְבֵּן חֲטָאת.

צִטְטוּ מֵהַפְסוּק, אֵיזָה בֶּעַל חַיִּים בֶּעַל הַקֶּרְבֵּן צָרִיךְ לְהִבְיֵא אֶת קֶרְבָּנוֹ, וְהַדְבִּיקוּ אֶת הַמִּדְבָּקָה הַמִּתְאַיֶּמָה. (מַעֲמוּד 8 בַּחוּבְרַת הַמִּדְבָּקוֹת)

(כח) או הוֹדַע אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבְיֵא קֶרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:

לִפְנֵיכֶם סֵדֵר עֲבוֹדַת קֶרְבֵּן חֲטָאת יָחִיד. צִטְטוּ מֵהַפְסוּקִים שֶׁלִּפְנֵיכֶם, אֶת הַדִּין שֶׁהַתּוֹרָה מִצְוָה לַעֲשׂוֹת בְּכָל שֶׁלֵּב וּשְׁלֵב בְּעֲבוֹדַת הַקֶּרְבֵּן, וְהַדְבִּיקוּ אֶת הַמִּדְבָּקָה הַמִּתְאַיֶּמָה.

הַמִּדְבָּקוֹת מוֹפִיעוֹת, בַּחוּבְרַת הַמִּדְבָּקוֹת, בְּעַמּוּד 6 וּבְעַמּוּד 5

עֲבוֹדַת הַכִּשְׁרַת הַקֶּרְבֵּן

א. בְּקוֹר מִמוֹם

בֶּעַל הַקֶּרְבֵּן מִבְיֵא אֶת הַקֶּרְבֵּן לִ"מִבְקָר", וְהוּא בּוֹדֵק אִם נָפַל בָּהּ מוֹם.

(כח) או הוֹדַע אֱלֹוֹ חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבְיֵא קֶרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:

ב. הַקְדָּשָׁה

בֶּעַל הַקֶּרְבֵּן מִבְיֵא אֶת קֶרְבָּנוֹ לַפֶּתַח הָעֶזְרָה וּמִקְדָּשׁוֹ, וְאוֹמֵר: "הִרִי זֶה לְחֲטָאתִי".

חטאת

עבודת הדם

ה. מקום השחיטה

ממקמים את הקרבן לשחיטה, בעזרה, בצד צפון של מזבח העולה. כשפניו וראש הבהמה מפנים לעבר ההיכל.

(כט) וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֶת הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם הָעֶלְיוֹן:

ג. הבאה

בעל הקרבן מכניס את הקרבן אל העזרה.

ו. שחיטה

הכהן או בעל הקרבן שוחט שני סימנים בצואר הבהמה - הקנה והושט.

(כט) וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֶת הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם הָעֶלְיוֹן:

ד. סמיכה וידוי

בעל הקרבן סומך את ידיו בכל כחו בין קרני הקרבן ומתודה.

(כט) וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֶת הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם הָעֶלְיוֹן:

חטאת

ז. קבלת הדם

הכהן מקבל את הדם במזרק
באזור השחיטה.

ח. הולכת הדם

הכהן מוליך את הדם אל המזבח,
כדי לתת את הדם על קרנות
המזבח החיצון - מזבח העולה.

ט. נתינת הדם

ארבע מתנות על ארבע קרנות

בשונה מקרבן עולה ושלמים, שדם
הקרבן נזרק על המזבח, בקרבן
חטאת "נותנים" (מורחים) על ידי
אצבע הכהן את דם הקרבן על
ארבעת קרנות של מזבח העולה,
מעל חוט הסקרא.

הכהן עולה בכבש המזבח ובידו
המזרק עם הדם, ופונה לימינו,
לכבש הקטן המוליך לסובב המזבח.
כשהכהן מגיע לקרן דרום-מזרח
הוא טובל את אצבע ידו הימנית
בדם ומורח את הדם על קרן המזבח
מלמעלה למטה, עד שיכלה הדם
שבאצבעו. לאחר הנתינה הכהן
מנקה את אצבעו בשפת המזרק
וממשיך ונותן את הדם גם בקרן
מזרחית-צפונית וצפונית-מערבית
ומערבית-דרומית.

(ו) ולקח הכהן מדמה באצבעו
ונתן על קרנת מזבח העולה
ואת כל דמה ישפך אל יסוד
המזבח:

מנקה

נתינה

טובל

חטאת

י. שפיכת השירים

הכהן חוזר אל כבש המזבח הקטן, המוליך אל יסוד המזבח ושופך את שירי הדם לחר הדרומי שביסוד המזבח.

(ו) ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח:

יא. הפשט

הכהן מסיר את עור הקרבן לכל הפחות עד החזה. כל אדם אפלו שאינו כהן יכול לבצע את ההפשט, כדי שיוכל להוציא את האמורים. את עור הקרבן נותנים לכהנים.

יב. הוצאת האמורים בשעירת עזים

הכהן פותח בסכין את בטן השעירה, מוציא את האמורים ומניח אותם בקערה של כלי שרת.

(לא) ואת כל חלבה יסיר באשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי ה' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

קרבן חטאת יחיד של כבשה

קרבן חטאת יחיד, הבא משעירת עזים, דומה בעבודת הקרבן לקרבן חטאת יחיד הבא מכבשה, למעט שבכבשה מוציאים חלק נוסף על האמורים והוא ה"אליה", בדומה לקרבן שלמים.

צטטו מהפסוק, באיזה בעל חיים בחר בעל הקרבן להביא את קרבנו

(לב) ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה:

חטאת

עבודת ההקטרה

יד. הולכת האמורים

הכהן מוליך את האמורים לכבש המזבח ומניח אותם שם.

טו. מליחת האמורים

הכהן מפזר מלח על חלקי האמורים בטרם יקטרו באש.

לפניכם סדר עבודת קרבן חטאת יחיד, הבא ממין כבשה. כתבו את סדר עבודת הקרבן, העזרו גם בפסוקים שבפרק ד', פסוקים לב-לה

יג. הוצאת האמורים בכבשה

בקרבן חטאת של כבשה מוציאים חלק נוסף, על האמורים, והוא האליה

(לה) ואת כל חלבה יסיר באש יוסר חלב הפשב מזבח השלמים והקטיר הפהן אתם המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הפהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:

טז. הקטרה

הכהן מעלה את האיברים
לראש המזבח וזורק אותם לאש
המערכה.

יז. עריכה

לאחר זריקת כל האיברים
למערכה, הכהן מסדר אותם.

יח. חלקת הבשר

את בשר קרבן החטאת מחלקים
בין כהני בית האב של אותו היום.

יט. אכילת הבשר

לאחר זריקת האמורים על
גבי האש שבמזבח, הכהנים
שבמשמרת אותו היום, אוכלים
את בשר קרבן החטאת בעזרה,
ובאכילתם מתכפר לבעלי
הקרבן.

מערב

ההיכל

האולם

דרום

צפון

בית
המוקד

צפון העזרה

בית
המטבחים

עזרת כהנים

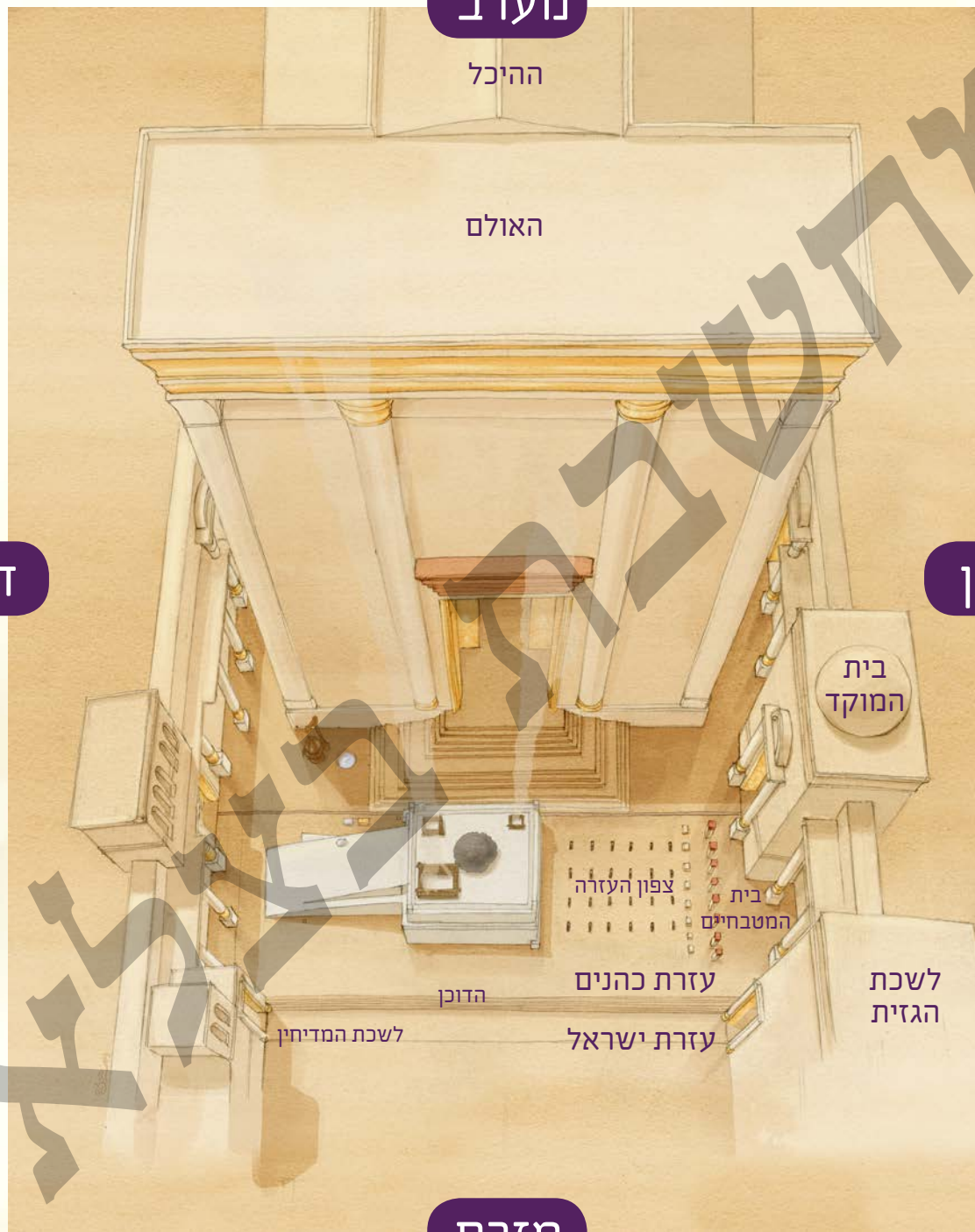
לשכת
הגזית

הדוכן

לשכת המדיחין

עזרת ישראל

מזרח

רחוב אהרונביץ 1 בני ברק פינת ז'בוטינסקי
טל': 03-5791123 | פקס: 03-5791124
אימייל: mb50550@gmail.com
© כל הזכויות שמורות

ללמוד וללמד בחויה
מחשבת
בצלאל

ציורים: ר. בייפוס | עיצוב גרפי: י. ברגר

כל הזכויות שמורות ל- ללמוד וללמד בחויה מחשבת בצלאל.

חל איסור גורף להעתיק בכל דרך שהיא כולל צילום, לרבות שימוש אישי וחד פעמי

רח' אהרונביץ 1 בני ברק טל 035791123 מייל mb50550@gmail.com

להזמנות בכמויות ולבתי ספר: 035791123

1 1600000203 3
דאנקוד 1160-203